

MSZA ŚWIETA

ПАРАДАК СВЯТОЙ ІМШЫ

СВЯТАЯ МЕССА

ПЕРШАЕ ВЫДАННЕ

Kapłan podchodzi do ołtarza i całuje go na znak czci. Następnie może okadzić ołtarz, obchodząc go dookoła. Potem kapłan udaje się na miejsce przewodniczenia. Po skończeniu śpiewu na wejście, kapłan i wierni stojąc czynią znak krzyża.

K. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
L. Amen.

Kapłan zwraca się do ludu i rozkładając ręce, pozdrawia go.

K. Pan z wami.
L. I z duchem twoim.

Albo:

K. Miłość Boga Ojca, łaska Pana naszego, Jezusa, Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami, wszystkimi,
L. I z duchem twoim.

Kapłan wzywa wiernych do pokuty.

K. Przeprośmy Boga za nasze grzechy, abyśmy mogli godnie odprawić Najświętszą Ofiarę.

Po krótkim milczeniu wszyscy razem wyznają grzechy.

Spowiadam się Bogu Wszechmogącemu i wam, bracia i siostry, że bardzo zgrzeszyłem myślą, mową, uczynkiem i zaniedbaniem.

ІМША СВЯТАЯ

ЧИН СВЯТОЙ ЛИТУРГИИ

После того, как собрался народ Божий, священник идёт к алтарю, целует его. В это время поется Интроит, то есть Входная песнь. После окончания пения Интроита священник и верные, стоя осеняют себя крестным знамением. Священник, обратясь к народу, говорит:

С. У Íмя Айца і Сы́на, і Ду́ха Свято́га.

Л. Амэн.

С. Во И́мя Отца́, и Сы́на, и Свято́го Ду́ха.

Н. Ами́нь.

Затем священник, простирая руки, приветствует народ, говоря:

С. Гаспо́дзь з вамі.

Л. І з духам тваім.

С. Госпо́дь да бу́дет с ва́ми.

Н. И со ду́хом твои́м.

Ишная форма привітання:

С. Міласць Бо́га Айца́, ла́ска Го́спада на́шага Е́зуса Хрыста́ і прыча́сце Ду́ха Свято́га хай бу́дзе з усімі ва́мі.

Л. І з ду́хам тваі́м.

Или:

С. Благода́ть Го́спода на́шего Иису́са Христа́ и любо́вь Бо́га Отца́ и прича́стие Свято́го Ду́ха да бу́дет со всéми ва́ми.

Н. И со ду́хом твои́м.

Следует покаянный чин. Священник призывает верных к сокрушению сердца, говоря:

Пака́ймася, браты́ і сёстры́, за на́шы грахі́, каб нам быць спадо́бнымі здзяйсне́нню святы́х таямні́цаў.

Бра́тья и сёстры осозна́ём на́ши грехи́, что́бы сподо́биться соверше́ния Святы́х Тайн.

После краткой паўзы в полной тишине совершается общее исповедание грехов:

Прызнаю́ся Бо́гу Усемагу́тнаму і вам, браты́ і сёстры́, што зграшы́ў я ве́льмі ду́мкаю, сло́вам, учы́нкам і нядба́йнасцю (б'ю́ць сябе́ ў гру́дзі)

Испове́дую Бо́гу Все́могу́щему и вам, бра́тья и сёстры, что я мно́го согреши́л мы́слью, сло́вом, де́лом и опуще́нием (ударя́я се́бя в гру́дь)

Moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina. Przeto błagam Najświętszą Maryję, zawsze Dziewicę, wszystkich Aniołow i świętych, i was bracia i siostry, o modlitwę za mnie do Pana Boga naszego.

Kapłan prosi o odpuszczenie grzechów.

K. Niech się zmiłuje nad nami Bóg Wszechmogący i odpuściwszy nam grzechy doprowadzi nas do życia wiecznego.
L. Amen.

Wezwania do Chrystusa Pana

K. Panie, zmiłuj się nad nami.
L. Panie, zmiłuj się nad nami.

K. Chryste, zmiłuj się nad nami.
L. Chryste, zmiłuj się nad nami.

K. Panie, zmiłuj się nad nami.
L. Panie, zmiłuj się nad nami.

Jeżeli jest to przewidziane, śpiewa się lub odmawia hymn Chwała na wysokości Bogu. Hymn może rozpocząć kapłan albo śpiewacy, albo wszyscy obecni.

Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli. Chwalimy Cię. Błogosławimy Cię. Wielbimy Cię. Wysławiamy Cię. Dzięki Ci składamy, bo wielka jest chwała Twoja. Panie Boże, Królu nieba, Boże Ojcze Wszechmogący. Panie, Synu Jed-

мая́ віна́, мая́ віна́, мая́ ве́льмі вялі́кая віна́. Тамý прашý Найсвяце́йшую Ма́рыю, заўсёды Дзе́ву, усі́х анёлаў і святы́х, і вас, бра́ты і сёстры, памалі́цца за мяне́ да Го́спада Бо́га на́шага.

моя́ вина́, моя́ вина́, моя́ велича́йшая вина́. Посемý прошý Блаже́нную Присноде́ву Мари́ю, всех Ангелов и Святы́х, и вас, бра́тья и сёстры моли́ться обо мне Го́споду Бо́гу на́шему.

Разрешительная молитва от священника:

С. Хай зжа́ліцца над на́мі Усемагу́тны Бог і, адпусці́ўшы нам грахі́, давядзе́ нас да жыцця́ ве́чнага.

Л. Амэн.

С. Да поми́лует нас Всемогу́щий Бог и, отпусти́в грехи́ на́ши, да приведёт нас к жи́зни ве́чной.

Н. Ами́нь.

Следует воззвания Кирие елейсон

С. Го́спадзе, змілу́йся над на́мі.

Л. Го́спадзе, змілу́йся над на́мі.

С. Хры́сце, змілу́йся над на́мі.

Л. Хры́сце, змілу́йся над на́мі.

С. Го́спадзе, змілу́йся над на́мі.

Л. Го́спадзе, змілу́йся над на́мі.

С. Го́споди, поми́луй.

Н. Го́споди, поми́луй.

С. Христо́с, поми́луй.

Н. Христо́с, поми́луй.

С. Го́споди, поми́луй.

Н. Го́споди, поми́луй.

Затем, в зависимости от предписаний, поется или читается гимн:

Хва́ла на вы́шынях Бо́гу, а на зямлі́ спако́й лю́дзям до́брай во́лі. Хва́лім Цябе́, бласлаўля́ем Цябе́, кла́няемся Табе́, сла́вім Цябе́, дзя́куем Табе́ дзе́ля вялі́кай хвалы́ Тваёй, Го́спадзе Бо́жа, Валада́ру нябе́сны. Бо́жа Ойча Усемагу́тны,

Сла́ва в вы́шних Бо́гу, а на земле́ мир лю́дям до́брой во́ли. Сла́вим Тебя́, благословля́ем Тебя́, поклоня́емся Тебе́ и прославля́ем Тебя́, благодари́м Тебя́ ра́ди вели́кой сла́вы Твоей, Го́споди Бо́же, Царю Небе́сный, Бо́же Отче

norodzony, Jezu Chryste, Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca. Który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Który gładzisz grzechy świata, przyjm błaganie nasze. Który siedzisz po prawicy Ojca, zmiłuj się nad nami. Albowiem tylko Tyś jest święty. Tylko Tyś jest Panem. Tylko Tyś Najwyższy, Jezu Chryste. Z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca. Amen.

K. Módlmy się:

Wszyscy razem z kapłanem modlą się przez pewien czas w milczeniu. Potem kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę. Po jej ukończeniu lud odpowiada:

L. Amen.

LITURGIA SŁOWA

Lektor lub kapłan odczytuje jedno lub dwa czytania z Pisma świętego, po czytaniu dodaje:

K. Oto słowo Boże.
L. Bogu niech będą dzięki.

W niedzelę i uroczystości, i kiedy bywaja dwa czytania przed Ewangelią, po pierwszym czytaniu śpiewa się psalm, a wszyscy powtarzają refren, a po drugim czytaniu Alleluja lub inny śpiew przed Ewangelią. Wszyscy wstają.

Го́спадзе, Сы́не Адзінаро́дны Ё́зусе Хрысцé, Го́спадзе Бо́жа, Бара́нку Бо́жы, Сы́ну Айца́, які ўзя́ў на сябé грахі свéту, зжа́льcя над на́мі, Ты які ўзя́ў на сябé грахі свéту; прымі малéнне на́ша, які сядзíш праваrу́ч Айца́, зжа́льcя над на́мі! Бо Ты, Ё́зусе Хрысцé, адзíн святы́, адзíа Гаспо́дзь, адзíн Найвышэ́йшы, ра́зам з Ду́хам Святы́м у хва́ле Бо́га Айца, Амэн.

С. Памо́лімся.

Всемогу́щий. Го́споди Сын Единоро́дный, Иису́с Христо́с, Го́споди Бо́же, Агнец Бо́жий Сын О́тчий, Взя́вший грехи́ ми́ра, поми́луй нас. Взя́вший грехи́ ми́ра, прыйми́ моли́тву на́шу. Сидя́щий одесну́ю Отца́, поми́луй нас. Ибо Ты еди́н Свя́т, Ты един Госпо́дь, Ты еди́н Всевы́шний, Иису́с Христо́с, со Святы́м Ду́хом; во сла́ве Бо́га Отца́, Ами́нь.

С. Помо́лимся:

Все вместе со священником молятся некоторое время в молчании. Затем священник с простертыми руками произносит Коллекту, то есть молитву дня, по её окончании народ говорит:

Л. Амэн.

Н. Ами́нь.

ЛІТУ́РГІЯ СЛОВА

ЛИТУ́РГИЯ СЛОВА

Чтец читает одно или два чтения с Святого Писания, после каждого чтения прибавляет:

С. Вось сло́ва Бо́жае.
Л. Дзя́куем Бо́гу.

С. Сло́во Госпо́дне.
Н. Благодаре́ние Бо́гу.

В воскресение и праздники, когда есть два чтения перед Евангелию, после первого чтения псаломщик или певец произносит Псалом, народ повторяет припев. После второго чтения Аллилуиа или другое песнопение, все встают:

W tym czasie kapłan stojąc nakłada kadzidło, jeżeli się go używa, poczym pochylony przed ołtarzem mówi cicho:

Wszechmogący Boże, oczyść serce i usta moje, abym godnie głosił Twoją świętą Ewangelię.

Potem udaje się na ambonę. Jeżeli okoliczności za tym przemawiają, towarzyszą mu ministranci z kadzidłem i ze świecami na ambonę, kapłan mówi:

K. Pan z wami.
L. I z duchem twoim.
K. Słowa Ewangelii według świętego N.

Równocześnie czyni znak krzyża na księdze oraz na czole, ustach i piersi.

L. Chwała Tobie, Panie.

Po Ewangelii kapłan mówi:

K. Oto słowo Pańskie.
L. Chwała Tobie, Chryste.

Kapłan całuje księgę, mówiąc cicho:

Niech słowa Ewangelii zgładzą nasze grzechy.

Po homilii wszyscy głoszą wyznanie wiary.

Wierzę w jednego Boga, Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Bóg z Boga, Światłość ze Światłości. Bóg praw-

Ева́нгелле.	Ева́нгелия.

Священник, преклонившись перед алтарем тихо произносит:

Усемагу́тны Бо́жа, ачы́сці сэ́рца маё і ву́сны мае́, каб я мог го́дна абвя́шчаць Твае̂ свято́е Ева́нгелле.	Бо́же Всемогу́щий, очи́сти мое̂ се́рдце и уста́ мои́, что́бы досто́йно возвести́ть Твое̂ Ева́нгелие.

Затем диакон (или священник) подходит к амвону, сопровождаемый при случае церковнослужителями, несущими кадило и свечи, и говорит:

С. Гаспо́дзь з ва́мі.	С. Госпо́дь да бу́дет с ва́ми.
Л. І з ду́хами тваі́м.	Н. И со ду́хом твои́м.
С. Чыта́нне свято́га Ева́нгельля паво́дле Н.	С. Чте́ние Свято́го Ева́нгелия от Н.

При произнесении этих слов осеняет книгу и самого себя на челе, устах и груди.

Л. Хва́ла Табе́, Го́спадзе.	Н. Сла́ва Тебе́, Го́споди.

В конце Евангелия диакон (или священник) говорит:

С. Вось сло́ва Гаспо́дняе.	С. Сло́во Госпо́дне.
Л. Хва́ла Табе́, Хры́сце.	Н. Хва́ла Тебе́, Христо́с.

Затем диакон (или священник) целует книгу и тихо говорит:

Хай сло́вы Ева́нгелля скасу́юць грахі́ на́шы.	Слова́ми Ева́нгелия да изгла́дятся на́ши согреше́ния.

В указанные дни после проповеди читается исповедания веры:

Ве́ру ў адзі́нага Бо́га Айца́ Усемагу́тнага Тварца́ не́ба і зямлі́, усяго́ ба́чнага і няба́чнага, і ў адзі́нага Го́спада Е́зуса Хрыста́, Сы́на Бо́жага, Адзінаро́днага, ад Айца́ наро́джанага пе́рад усі́мі вяка́мі; Бо́га ад Бо́га, Святло́ ад Святла́.	Ве́рую во еди́ного Бо́га, Отца́ Всемогу́щего, Творца́ не́ба и земли́, всего́ ви́димого и неви́димого. И во еди́ного Го́спода на́шего Иису́са Христа́, Сы́на Бо́жия Единоро́дного и от Отца́ Рожде̂нного пре́жде всех веко́в. Бо́га от Бо́га, Свет от Све́та.

dziwy z Boga prawdziwego. Zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba.

W czasie następujących słow, aż do słow «stał się człowiekiem» wszyscy pochylają się:

I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem, ukrzyżowany również za nas, pod Poncjuszem Piłatem został umęczóny i pogrzebany. I zmartwychstał dnia trzeciego, jak oznajmia Pismo. I wstąpił do nieba siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych, a Królestwu Jego nie będzie końca. Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, Który od Ojca i Syna pochodzi. Który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałe, który, mówił przez Proroków, Wierzę w jeden, święty powszechny i apostolski Kościół. Wyznaje jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. I oczekuję wskrzeszenia umarłych. I życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

Następuje modlitwa powszechna, czyli modlitwa wiernych.

Бо́га Пра́вдзівага ад Бо́га праўдзівага, наро́джанага, няство́ранага, адзінаіснага з Айцо́м, праз яко́га ўсё учы́нена было́. Ён дзе́ля нас людзе́й і дзе́ля на́шага збаўле́ння зышо́ў з не́ба, прыня́ў це́ла за спра́вай Ду́ха Свято́га з Дзе́вы Мары́і і ста́ўся чалаве́кам; быў укрыжава́ны за нас пры По́нцкім Піла́це, цярпе́ў і быў пахава́ны, і на трэ́ці дзень уваскрэ́с; паво́дле Піса́ння; узышо́ў на не́ба і сядзі́ць правару́ч Айца́; і зноў прыйдзе ў хва́ле судзі́ць жывы́х і мёртвых, і Яго́ валада́рству не бу́дзе канца́.

Ве́ру ў Ду́ха Свято́га, Го́спада Жыватво́рнага, які ад Айца і Сы́на зыхо́дзіць, яко́му нале́жыць пакланéнне і сла́ва ра́зам з Айцом і Сы́нам, які гавары́ў праз праро́каў.

Ве́ру ў аздіны святы́, каталі́цкі і апо́стальскі Касцёл. Прызнаю́ аздінае хрышчэ́нне для адпушчэ́ння грахо́ў. Чака́ю ува́скрашэння мёртвых і жыцця́ ве́чнага. Амэн.

Бо́га Истинного от Бо́га Истинного, Рождённого, Несотворённого, Единосу́щного Отцу́, через Него́ же бы́ло со́здано всё. Он ра́ди нас людéй и ра́ди на́шего спасе́ния сошёл с небе́с. И воплоти́лся от Ду́ха Свято́го и Мари́и Де́вы, и вочелове́чился. Был распя́т за нас при По́нтии Пила́те; страда́л и был погребён, и воскре́с в тре́тий день по Писа́ниям, и восшёл на небеса́ и сиди́т одесну́ю Отца́. И сно́ва придёт со сла́вою суди́ть живы́х и мёртвых, Его же ца́рству не бу́дет конца́.

И в Ду́ха Свято́го, Го́спода Животворя́щего, от Отца́ и Сы́на Исходя́щего. Он вме́сте со Отцо́м и Сы́ном прославля́ется и Кото́рый говори́л че́рез Проро́ков.

И во еди́ную, святу́ю, католи́ческую и апо́стольскую Це́рковь, Исповéдую еди́ное креще́ние во отпуще́ние грехо́в. Ожида́ю воскресе́ния мёртвых и жи́зни бу́дущего ве́ка. Ами́нь.

Сле́дует Вселе́нская мо́литва или мо́литва ве́рных.

Po liturgii słowa rocpoczyna się śpiew na przygotowanie darów. W tym czasie ministranci umieszczają na ołtarzu korporał, puryfikaterz, kielich i mszał.

Ofiarowanie darów.

Kapłan stojąc przy ołtarzu bierze patenę z chlebem, unosi ją nieco nad ołtarzem i mówi:

K. Błogosławiony jesteś, Panie, Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich, Tobie go przynosimy, aby stał się dla nas chlebem życia.

L. Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Diakon lub kapłan wlewa wino i nieco wody do kielicha mówiąc:

Przez to misterium wody i wina daj nam, Boże, udział w bóstwie Chrystusa, który przyjął nasze człowieczeństwo.

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

K. Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy wino, które jest owocem winnego krzewu i pracy rąk ludzkich, Tobie je

ЛІТУРГІЯ ЭУХАРЫСТЫЧНАЯ

ЕВХАРИСТИЧЕСКАЯ ЛИТУРГИЯ

После этого начинается песнь Оффертория или предложения. Желательно, чтобы верные принимали участие, принося хлеб и вино для совершения Евхаристии или другие пожертвования для нужд Церкви и бедных.

Стоя у престола, священник берёт в руки патэну с хлебом и, поднимая её немного над престолом, говорит:

С. Баславлёны Ты, Го́спадзе, Бо́жа сусве́ту, бо дзя́куючы Твае́й шчо́драсці мы атрыма́лі хлеб, які ёсть плёнам зямлі і рук людзкіх. Ахвяру́ем яго Табе́, каб ён ста́ўся для нас хле́бам жыцця́.

Л. Баславе́ны Ты, Бо́жа, цяпе́р і наве́кі.

С. Благослове́н Ты, Го́споди, Бо́же вселённой, ибо от щедро́т Твои́х мы получи́ли хлеб, кото́рый прино́сим Тебе́, как плод земли́ и трудо́в рук челове́ка: он ста́нет для нас хлёбом жи́зни.

Н. Благослове́н Бог во ве́ки.

Диакон (или священник) наливает в чашу вино и немного воды, произнося тихо:

Праз та́йну злучэ́ння гэ́тай вады́ і віна́ дай нам, Бо́жа, прыча́сце у бо́стве Хрыста́, які захацёў ста́цца супо́льнікам на́шага чалаве́цтва.

Че́рез сию́ та́йну соедине́ния воды́ и вина́ да ста́нем мы соприча́стниками Бо́жества Того́, Кото́рый удосто́ил нас стать Прича́стником на́шего челове́чества.

Священник берёт в руки чашу и, поднимая ее над трапезой говорит:

С. Баславе́ны Ты, Го́спадзе Бо́жа сусве́ту, бо дзя́куючы Твае́й шчо́драсці мы атрыма́лі віно́, якое ёсць плёнам вінаград-

С. Благослове́н Ты, Го́споди, Бо́же вселённой, ибо от щёдрости Твоёй мы получи́ли вино́, кото́рое прино́сим Тебе́, как

przynosimy, aby stało się dla nas napojem duchowym.

K. Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Potem kapłan pochylony mówi cicho:

Przyjmij nas, Panie, stojących przed Tobą w duchu pokory i z sercem skruszonym, niech nasza ofiara tak się dzisiaj dokona przed Tobą, Panie Boże, aby się Tobie podobała.

Jeżeli okoliczności za tym przemawiają, kapłan okadza dary, po czym diakon lub ministrant może okadzić kapłana i lud. Kapłan stojąc z boku ołtarza myje ręce mówiąc cicho:

Obmyj mnie Panie, z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego.

Potem kapłan zwrócony do ludu, mówi:

K. Módlcie się, aby moją i waszą ofiarę przyjął Bóg, Ojciec Wszechmogący.

L. Niech Pan przyjmie ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę swojego imienia, a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego.

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę nad darami, po jej ukończeniu wszyscy odpowiadają:

L. Amen.

нага кустá і прáцы рук людскіх. Ахвярýем яго Табé, каб яно стáлася нам духóўным пітвóм.

Л. Благаславёны Ты, Бóжа, цяпéр і навéкі.

плод лозы́ и трудóв рук человéческих: оно стáнет для нас питиё́м спасéния.

Н. Благословéн Бог во вéки.

Священник, наклонившись, говорит тихо:

Прымі нас, Гóспадзе, якія стаім пéрад Табóю ў дýху пакóры і з сэ́рцам скрушлíвым: няхáй нáша ахвя́ра, якýю сéння прынóсім пéрад Табóю, бýдзе Табé да спадóбы.

Дýхом смирéнные и душóю сокрушéнные да бýдем мы при́няты Тобóю, Гóсподи, и да бýдет жертвоприношéние нáше благоугóдно Тебé пéред Лицóм Твои́м, Гóсподи Бóже.

После этого священник, отходя от престола, омывает руки, тихо говоря:

Амы́й мянé Гóспадзе ад віны́ маéй і ад грахý майгó ачы́сці мянé.

Омóй меня́, Гóсподи, от беззакóния моегó и от грехá моегó очи́сти меня́.

Вернувшись к середине престола, лицом к народу, простирает и вновь складывает руки, говоря:

С. Малíцеся браты́ і сёстры, каб мая́ і вáша ахвя́ра былá мілай Бóгу Айцý Усемагýтнаму.

С. Моли́тесь, брáться и сéстры, чтобы моё и вáше жертвоприношéние бы́ло угóдно пéред Бóгом Отцóм Всемогýщим.

Л. Хай пры́ме Гаспóдзь ахвя́ру з рук тваіх на ўшанавáнне і хвáлу імя́ Свайгó, а таксáма на кары́сць нам і ўсямý Святóму Касцёлу.

Н. Да при́мет Госпóдь жéртву сию́ от рук твои́х во слáву и хвáлу и́мени Своегó, тáкже и на пóльзу нáшу, и всéй Своéй Святóй Цéркви.

Затем священник с простертыми руками читает молитву над дарами, по окончании все говорят:

Л. Амэн.

Н. Ами́нь.

MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

K. Pan z wami.
L. I z duchem twoim.
K. W górę serca.
L. Wznosimy je do Pana.
K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.
L. Godne to i sprawiedliwe.

Kapłan odmawia prefację z rękami rozłożonymi. Przy końcu prefacji składa ręce i razem z wiernymi kończy prefację śpiewając lub głośno mówiąc:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów, pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. Hosanna na wysokości. Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. Hosanna na wysokości.

МАЛІТВА ЭЎХАРЫСТЫЧНАЯ

С. Гаспóдзь з вáмі.
Л. І з дýхам тваім.
С. Узнясём сэ́рцы.
Л. Узнóсім іх да Гóспада.
С. Падзя́куем Гóспаду Бóгу нáшаму.
Л. Гóдна і справядліва.

ЕВХАРИСТИЧЕСКАЯ МОЛИТВА

С. Госпóдь с вáми.
Н. И со дýхом твоим.
С. Вознесём сердцá.
Н. Вознóсим ко Гóсподу.

С. Возблагодари́м Гóспода Бóга нáшего.
Н. Достóйно и прáведно.

Священник с простертыми руками читает или поёт Префаций, (т. е. первую часть Евхаристической молитвы). В конце Префации, священник слагает руки и вместе с народом заканчивает, воспевая или говоря четким голосом:

Святы́, Святы́, Святы́ Гаспóдзь Бог магýтны. Нéба і зямля́ пóўныя хвáлы Тваéй. Асáнна на вышы́нях. Блаславёны той, хто ідзé у імя Гóспада. Асáнна на вышы́нях.

Свя́т, Свя́т, Свя́т Госпóдь Бóг Саваоф. Полны́ небесá и земля́ слáвы Твоéй. Осáнна в вы́шних. Благословён Грядýщий во И́мя Госпóдне. Осáнна в вы́шних.

PIERWSZA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA CZYLI KANON RZYMSKI

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

Ojcze nieskończenie dobry, pokornie Cię błagamy przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana, składa ręce i mówi): abyś przyjął (robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem mówiąc): i pobłogosławił † te święte dary ofiarne (rozłożywszy ręce mówi): Składamy je Tobie przede wszystkim za Twój Kościół powszechny, razem z Twoim Sługą, naszym Papieżem N. i naszym Biskupem N., oraz wszystkimi, którzy wiernie strzegą wiary katolickiej i apostolskiej. Obdarz swój Kościół pokojem i jednością, otaczaj opieką i rządź nim na całej ziemi.

Wpsomniene żyjących.

Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach N.i N. (kapłan może głośno wymienić tych, za których szczególnie się modli) i o wszystkich tu zgromadzonych, których wiara i oddanie są Ci znane. Za nich składamy Tobie tę Ofiarę uwielbienia, a także oni ją składają i wznoszą swoje modlitwy ku Tobie, Bogu wiecznemu, żywemu i prawdziwemu, za siebie oraz za wszystkich swoich bliskich, aby dostąpić odkupienia dusz swoich i osiągnąć zbawienie. (wspomnienie świętych) Zjednoczeni z całym Kościołem, ze czcią wspominamy najpierw pełną chwały

ПЕРШАЯ ЭЎХАРЫСТЫЧНАЯ МАЛІТВА РЫМСКІ КАНОН

ПЕРВАЯ ЕВХАРИСТИЧЕСКАЯ МОЛИТВА РИМСКИЙ КАНОН

Священник с простертыми руками говорит:

Міласцівейшы Ойча, пакóрна прóсім Цябé праз Сы́на Твайгó, Éзуса Хрыстá, Гóспада нáшага. Прымí і благаславí † гэ́тыя дары́ і прынашэ́нні, гэ́тыя цнатлівыя ахвя́ры (благаслаўляе хлеб і чашу), (раскла́ўшы ру́кі): Прынóсім іх найпéрш за Касцёл Твой святы́ каталíцкі, які́, будзь ласкавы трымáць ў спакóі і éднасці, берагчы́ і кіравáць ім ва ўсíм свéце, рáзам з слугóю Тваíм нáшым Пáпаю Н., Біскýпам нáшым Н., і з усíмі вызнáўцамі вся тóе каталíцкае і апастóльскае вéры. (Успамін жывы́х). Памятай, Гóспадзе, слуг і служáнак Тваíх НН. (успамінáе па імю жывы́х, каго хóча, тады́ прадаўжае). І усíх жывы́х тут присýтных, вéра і аддáнасць якíх Табé вядóмыя. За іх прынóсім Табé гэ́тую ахвя́ру хвалы́, і яны́ сáмі таксáма ахвярýюць Табé вечнáму жывóму і праўдзíваму Бóгу, сваé малітвы за сябé і усíх сваíх блíзкіх, дзéля збаўлéння і акуплéння душ сваíх (успамін святы́х).

Итак смирéнно мóлим и прóсим Тебя́ милостивéйший Óтче, чéрез Сы́на Твоегó Иисýса Христá, Гóспода нáшего (складывает руки), чтóбы Ты приня́л (осеняет крéстным знáмением чáшу и хлеб) и благослови́л эти дары́, эти приношéния, эти святы́е непорóчные жéртвы (простирáет рýки), котóрые мы принóсим Тебé прéжде всегó за святýю Твою католи́ческую Цéрковь, её же соблаговоли́ умиротвори́ть, сохрани́ть, соедини́ть и управля́ть ею по всей землé; вмéсте с рабóм Твои́м Папóй нáшим Н., Епи́скопом Н., и всéми правослáвными исповéдниками католи́ческой и апостóльской вéры (поминовáние живы́х): Помяни́, Гóсподи, рабóв и рабы́нь Твои́х НН. (склады́вает рýки и нéкоторое врéмя в молчáнии мóлится за них. Затéм, простирáя рýки, продолжáет): и всéх предстоя́щих здесь, вéра и благочéстие котóрых Тебé вéдомо, за котóрых мы Тебé принóсим, или котóрые Тебé принóсят

Maryję, zawsze Dziewicę. Matkę Boga i naszego Pana Jezusa Chrystusa, a także świętego Józefa, Oblubieńca Najświętszej Dziewicy, oraz Twoich świętych Apostołów i Męczenników: Piotra i Pawła, Andrzeja, (Jakuba, Jana, Tomasza, Jakuba, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Szymona i Tadeusza, Linusa, Kleta, Klemensa, Sykstusa, Korneliusza, Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, Jana i Pawła, Kosmę i Damiana) i wszystkich Twoich świętych. Przez ich zasługi i modlitwy otaczaj nas we wszystkim swoją przemożną opieką.
(Przez Chrystusa, Pana naszego Amen).

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

Boże, przyjmij łaskawie tę Ofiarę od nas, sług Twoich, i całego ludu Twego. Napełnij nasze życie swoim pokojem, zachowaj nas od wiecznego potępienia i dołącz do grona swoich wybranych.

Składa ręce.

(Przez Chrystusa, Pana naszego, Amen).

Разам з усім Касцёлам, найперш з пашанаю успамінаем праслаўленую Найсвяцейшую Марыю, заўсёды Дзеву, Маці Бога і Госпада нашага Езуса Хрыста, а таксама святога Язэпа, сужэнца з Найсвяцейшай Дзевай, а з імі святых апосталаў і мучанікаў Тваіх: Пятра і Паўла, Андрэя (Якуба, Яна, Тамаша, Якуба, Піліпа, Баўтрамея, Мацвея, Сымона, Тадэвуша, Ліна, Клета, Клімента, Сыкста, Карналія, Цыпрыяна, Лаўрэна, Хрызагона, Яна і Паўла, Касму і Дзяміяна) і ўсіх святых Тваіх. Дзеля іх заслугаў і просьбаў аслані нас сваёю апекаю. Праз Хрыста Госпада нашага. Амэн.

эту жертву хвалы за себя и всех своих, во искупление душ, в надежду спасения и сохранения своего, и воздают эти обеты Тебе, Вечному Богу, Живому и Истинному. Пребывая в общении и чествуя память прежде всего Преславной Приснодевы Марии, Матери Бога и Господа нашего Иисуса Христа, блаженного Иосифа, Её Обручника, блаженных Апостолов и Мучеников Твоих: Петра, Павла, Андрея (Иакова, Иоанна, Фомы, Иакова, Филиппа, Варфоломея, Матфея, Симона и Фаддея, Лина, Клета, Климента, Сикста, Корнелия, Киприана, Лаврентия, Хризогона, Иоанна и Павла, Косьмы и Дамиана) и всех Твоих Святых, заслугами и молитвами которых да сподобимся быть огражденными Твоим покровом). Через Христа, Господа нашего, Аминь.

Простирая руки продолжает:

Просім Цябе Божа, прымі ласкава гэтую ахвяру ад нас, слуг Тваіх і ад усяго народу Твайго і ўтрымай дні нашы ў спакоі, захавай нас ад вечнай загубы і далучы да Тваіх выбраннікаў.

Просим Тебя, Господи, прими милостиво это приношение служения нашего и всей Твоей семьи: соблаговоли избавить нас от вечного осуждения и сопричислить к стаду избранных Твоих.

Складывает руки:

(Праз Хрыста, Госпада нашага. Амэн.

(Через Христа, Господа нашего. Аминь).

Trzymając ręce wyciągnięte nad darami, mówi:

Prosimy, Cię, Boże, uświęć tę Ofiarę pełnią swojego błogosławieństwa, mocą Twojego Ducha uczyń ją doskonałą i miłą sobie, aby się stała dla nas Ciałem i Krwią Twojego umiłowanego Syna, naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Składa ręce.

W formułach, które następują, słowa Crhystusa należy wymawiać starannie i wyraźnie, bo tego wymaga ich znaczenie.

K. ON TO W DZIEŃ PRZED MĘKĄ

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ CHLEB W SWOJE ŚWIĘTE I CZCIGODNE RĘCE (podnosi oczy) PODNIÓSŁ OCZY KU NIEBU, DO CIEBIE, BOGA, SWOJEGO OJCA WSZECHMOGĄCEGO, I DZIĘKI TOBIE SKŁADAJĄC, BŁOGOSŁAWIŁ, ŁAMAŁ I ROZDAWAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla:

BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostię, składa ją na patenie i przyklęka. Następnie mówi:

PODOBNIE PO WIECZERY

Простирает руки над дарами и произносит:

Про́сім Цябе́, Бо́жа, асвяці гэ́тую ахвя́ру по́ўным Тваі́м благаславе́ннем, мо́цай Ду́ху Твайго́ зрабі яе́ дасканалай, богаспадо́бнай, каб ста́лася для на́с Це́лам і Крыве́ю Твайго́ найміле́йшага Сы́на, на́шага Го́спада Е́зуса Хрыста́.

Мо́лим Тебя́, Бо́же соблаговоли́ сотвори́ть это приноше́ние всеце́ло благослове́нным, прие́млемым, уго́дным, разу́мным и благоприя́тным: да ста́нет оно́ нам Те́лом и Кро́вью Возлю́бленного Сы́на Твоего́ Го́спода на́шего Иису́са Христа́.

Складывает руки:

С. Які, напярэ́дадні му́кі.

С. Кото́рый, накану́не свои́х страда́ний.

Берёт хлеб, приподнимает его немного над престолом и, держа его так, продолжает:

Узяў хлеб у Свае́ Святы́я і бязві́нныя ру́кі і, падня́ўшы во́чы да не́ба (падыма́е во́чы), да цябе́, Бо́жа Ойца Усемагу́тны, падзя́ку Табе́ склада́ючы, благасла́віў, лама́ў і пада́ў Сваі́м ву́чням, ка́жучы:

Взя́л хлеб в святы́е и досточти́мые ру́ки (поднимает глаза) и возведя́ о́чи к не́бу, к Тебе́ Бо́гу Отцу́ Своему́ Всемогу́щему, возблагодари́в, благослови́л преломи́л и дал ученика́м Свои́м, говоря́:

немного наклоняется:

Бяры́це і е́шце з гэ́тага ўсе́, бо гэ́та ёсць Це́ла Мае́, Яко́е за ва́с дае́цца.

Прими́те и яди́те от Него́ всё: сие́ есть Те́ло Моё́, Кото́рое за вас предаё́тся.

Показывает освященную Гостию, народу, полагает на патэну и поклоняется ей, преклонив колено.

Падо́бна, па вячэ́ры.

Подо́бным о́бразом, по́сле вече́ри.

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ TEN PRZESŁAWNY KIELICH W SWOJE ŚWIĘTE I CZCIGODNE RĘCE, PONOWNIE DZIĘKI TOBIE SKŁADAJĄC, BŁOGOSŁAWIŁ I PODAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla:

BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE
WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka. Następnie mówi:

K. Oto wielka tajemnica wiary.
L. Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

Następnie z rozłożonymi rękami kapłan mówi:

Boże Ojcze, my Twoi słudzy, oraz lud Twój święty, wspominając błogosławioną mękę, zmartwychwstanie oraz chwalebne wniebowstąpienie Twojego Syna, naszego

Берёт чашу, приподнимает над престолом и держа её так, продолжает:

Ён узя́ў ке́ліх ў Сваé Святы́я і бязві́нныя ру́кі, зноў Табé падзя́ку склада́ючы, благаслá́віў і пада́ў Сваі́м вýчням, кá́жучы:

Взя́в эту преслáвную чáшу в Свои́ Святы́е и досточти́мые ру́ки, тáкже возблагодари́в Тебя́ благослови́л, и дал ученикáм Свои́м, говоря́:

немного наклоняется:

Бяры́це і піце з Ягó усé гэ́та ёсць кéліх Крыві́ Маёй Нóвага і Вéчнага Запавéту, Якáя пралі́ецца за вас і за мнóгіх дзéля адпушчэ́ння грахóў. Рабі́це гэ́та на Маю́ пáмяць.

Прими́те и пéйте от Неё все: сия́ есть чáша Крóви Моéй, Нóвого и Вéчного Завéта, Котóрая за вас и за мнóгих проливáется во оставлéние грехóв, сие твори́те в Моё воспоминáние.

Показывает чашу народу, ставит её на корпорал и поклоняется ей, преклонив колено.

С. Вóсь вялі́кая таямніца вéры.

Л. Абвяшчáем смерць Тваю́, Гóспадзе, вызнаéм Тваё ўваскрэсéнне і чакáем Твайгó прышэ́сця ў хвáле.

С. Тáйна вéры.

Н. Смéрть Твою́ возвещáем Гóсподи и воскресéние Твоё исповéдуем до Твоегó пришéствия.

Затем простирая руки говорит:

Тамý і мы, Гóспадзе, слу́гі Тваé і ўвесь люд Твой святы́, успамінáючы святу́ю мýку, уваскрэсéнне з мéртвых, а таксáма хвалéбнае ушэ́сце на нéба тагó ж

Посемý и мы, Гóсподи, рабы́ Твои́, и нарóд Твой, святóй, вспоминáя благословéнные страдáния и воскресéние из преиспóдней и слáвное на Небесá Вознесéние

Pana Jezusa Chrystusa, składamy Twojemu Najwyższemu majestatowi z otrzymanych od Ciebie darów Ofiarę czystą, świętą i doskonałą. Chleb święty życia wiecznego i Kielich wiekuistego zbawienia. Racz wejrzeć na nie z miłością a łaskawie przyjąć, podobnie jak przyjąłeś dary swojego sługi sprawiedliwego Abla, i ofiarę naszego Patryarchy Abrahama, oraz tę ofiarę, którą Ci złożył Twój kapłan Melchizedek, jako zapowiedź Ofiary doskonałej.

Kapłan pochyla się i ze złożonymi rękami mówi:

Pokornie Cię błagamy, Wszechmogący Boże, niech Twój święty Anioł zaniesie tę Ofiarę na ołtarz w niebie przed oblicze Boskiego majestatu Twego, abyśmy przyjmując z tego ołtarza Najświętsze Ciało i Krew Twojego Syna.

Prostuje się i żegna, mówiąc:

Otrzymali obfite błogosławieństwo i łaskę.

Składa ręce.

(Przez Chrystusa, Pana naszego, Amen.)

Хрыста́, Сы́на Твайго́, Го́спада на́шага, ускладаем Найсвяце́йшай Ве́лічы Тваёй з да́дзеных Табо́ю даро́ў ахвя́ру чы́стую, ахвя́ру святу́ю, ахвя́ру дасканалую, хлеб святы́ жыцця́ ве́чнага і ке́ліх ве́чнага збаўле́ння. Паглядзі на яе́ з любо́ўю і ласка́ва прымі́, як ласка́ва Ты прыня́ў дары́ слугі́ Твайго́ справядлі́вага Абеля і ахвя́ру патрыя́рха на́шага Абрага́ма, і прынашэ́нне, які́ое учыні́ў Табе́ найвышэ́йшы свята́р Твой Мелхіседэк — ахвя́ру святу́ю, дасканалую.

Христа́, Сы́на Твоего́, Го́спода на́шего, прино́сим пресла́вному Вели́чию Твоему́, от Твои́х благ и даро́в, же́ртву чи́стую, же́ртву святу́ю, же́ртву непоро́чную, свято́й хлеб жи́зни ве́чной и ча́шу спасе́ния ве́чного. Соблаговоли́ возре́ть на эти приноше́ния ми́лостиво и благоскло́нно и прими́, как Ты соблаговоли́л приня́ть дары́ о́трока Твоего́ пра́ведного Авеля и же́ртву патриа́рха на́шего Авраа́ма и то, что принёс Тебе́ первосвяще́нник Твой Мелхи́седек — свято́е жертвоприноше́ние, непоро́чную же́ртву.

Наклоняясь, складывает руки:

Поко́рна мо́лім Цябе́, Усемагу́тны Бо́жа, загада́й свято́му анёлу Тваймý занесці гэ́тую ахвя́ру на алта́р Твой нябе́сны, пе́рад аблі́чча ве́лічы Тваёй Бо́жай, каб, маю́чы з гэ́тага алтара́ Найсвяце́йшае Це́ла і Кро́ў Сы́на Твайго́.

Смире́нно мо́лим Тебя́, Всемогу́щий Бо́же, да бу́дет сие принесено рука́ми Твоего́ Свято́го Ангела на Вы́шний же́ртвенник, пред лицо́ Твоего́ Божестве́нного вели́чия, что́бы мы все, причаща́ясь от сего́ же́ртвенника Святе́йшего Те́ла и Кро́ви Сы́на Твоего́.

Выпрямляется и осеняет себя крестным знамением, говоря:

Атрыма́лі шчо́драе блаславе́нне і ла́ску.

Испо́лнились вся́кого небе́сного благослове́ния и благода́ти.

Складывает руки:

(Праз Хрыста́, Го́спада на́шага, Амэн.

(Че́рез Христа́, Го́спода на́шего, Ами́нь).

z rozłożonymi rękami mówi:

Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach N. i N., którzy przed nami odeszli ze znakiem wiary i śpią w pokoju.

Składa ręce i przez chwilę modli się za zmarłych. Następnie rozłożywszy ręce mówi:

Błagamy Cię, daj tym zmarłym oraz wszystkim spoczywającym w Chrystusie udział w Twojej radości, światłości i pokoju.

Składa ręce.

(Przez Chrystusa, Pana naszego, Amen.)

Prawą ręką uderza się w piersi i mówi:

Również nam, Twoim grzesznym sługom *(rozłożywszy ręce mówi):* ufającym w Twoje miłosierdzie, daj udział we wspólnocie z Twoimi świętymi Apostołami i Męczennikami: Janem Chrzcicielem, Szszepanem, Maciejem, Barnabą, (Ignacym, Aleksandrem, Marcelinem, Piotrem, Felicytą, Perpetuą, Agatą, Łucją, Agnieszką, Cecylią, Anastazją) i wszystkimi Twoimi świętymi. Prosimy Cię dopuść nas do ich grona, nie z powodu naszych zasług, lecz dzięki Twojemu przebaczeniu.

Поминовение усопших. Простирая руки произносит:

Спамянí таксáма, Гóспадзе, пра слуг і служáнак Тваíх Н. Н., якія ранéй за нас у вéры адышлí з гэтага свéту і спяць у спакóі

Помяни́ ещё, Гóсподи рабóв и рабы́нь Твои́х Н и Н., котóрые предвари́ли нас со знáмением вéры и почивáют сном ми́ра.

Складывает руки и некоторое время молится за усопших. Затем с простертыми руками продолжает:

Прымí іх, Гóспадзе, і усíх, што намéрлі ў éднасці з Хрыстóм, у краíну рáдасці, святлá і спакóю.

Мóлим Тебя́, Гóсподи, дай им и всем во Христé усóпшим мéсто прохлáды свéта и ми́ра.

Складывает руки:

(Праз Хрыстá, Гóспада нáшага. Амэн.

(Через Христá, Гóспода нáшего. Ами́нь).

Правой рукой ударяет себя в грудь, говоря:

Таксáма і нáм, грэ́шным слугáм Твоíм (працягвае рýкі), што спадзяю́цца на вялíкую міласэ́рнасць Тваю, дай удзéл са святы́мі Тваíмі апóсталамі і мýчанікамі: Янам Хрысціцелем, Сцяпáнам, Мацéем, Барнáбай, (Ігнáтам, Аляксáндрам, Марцэлінам, Пятрóм, Феліцыяй, Перпéтуай, Агáтай, Люцыяй, Агнéшкай, Цэцы́ліяй, Анастáсіяй) і з усíмі святы́мі Тваíмі, прымí прóсім, і нас у іх супóльнасць, не дзéля нáшых заслýгаў, алé дзéля Тваéй спагáдлівасці.

Тáкже и нам, грéшным рáбам Твои́м (простирáя рýки), уповáющим на мнóжество милосéрдий Твои́х, благоволи́ дáровать нéкую чáсть и общéние со святы́ми Апóстолами и Мýчениками Твои́ми: Иоáнном, Стефáном, Матфéем, Варнáваю (Игнáтием, Алексáндром, Марцéлином, Петрóм, Фелицитáтой, Перпéтуей, Агáфьей, Лукиéй, Агнией, Цеци́лией, Анастáсией) и со всéми Твои́ми святы́ми, мóлим Тебя́: прими́ нас с ни́ми в общéние, не как воздая́тель по заслýгам, но как Дáрующий прощéние.

Składa ręce i mówi:

Przez Chrystusa, naszego Pana, przez którego, Boże, wszystkie te dobra ustawicznie stwarzasz, uświęcasz, ożywiasz, błogosławisz i nam ich udzielasz.

Kapłan bierze patenę z hostią oraz kielich i, podnosząc je, mówi:

Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, Tobie, Boże, Ojcze Wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelka cześć i chwała, przez wszystkie wieki wieków. L. Amen.

Obrzędy Komunii świętej str. 64.

Складывает руки:

Праз Хрыста́, Го́спада на́шага, праз Яго́, тво́рыш гэ́тыя усе́ дабро́ты, асвяча́еш, ажыўляеш, благаслаўля́еш і дае́ш нам.

Че́рез Христа́, Го́спода на́шего, че́рез Него́ Ты Го́споди, все эти бла́га твори́шь, освяща́ешь, животвори́шь, благословля́ешь и подае́шь нам.

Берёт патэну с Гостией и чашу и, поднимая их, говорит:

Праз Хрысту́са, з Хрысту́сам і ў Хрысту́се,

Табе́ Бо́жа Ойча, Ўсемагу́тны у адзі́нстве Ду́ха Свято́га ўся пашана і хва́ла спако́н вяко́ў, ве́чна.

Л. Амэн.

Че́рез Него́ и с Ним и в Нём, Тебе́, Бо́гу Отцу Всемогу́щему, во еди́нстве Ду́ха Свято́го, вся́кая честь и сла́ва во все ве́ки веко́в.

А. Ами́нь.

Следует обряд Причащения стр. 65.

DRUGA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

K. Pan z wami.
L. I z duchem twoim.
K. W górę serca.
L. Wznosimy je do Pana.
K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.
L. Godne to i sprawiedliwe.
K. Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy Tobie, Ojcze święty, zawsze i wszędzie składali dziękczynienie przez umiłowanego Syna Twojego, Jezusa Chrystusa. On jest Słowem Twoim, przez które wszystko stworzyłeś, Jego nam zesłałeś jako Zbawiciela i Odkupiciela, który stał się człowiekiem za sprawą Ducha Świętego i narodził się z Dziewicy, On spełniając Twoją wolę, nabył dla Ciebie lud święty, gdy wyciągnał swoje ręce na krzyżu, aby śmierć pokonać i objawić moc Zmartwychwstania. Dlatego z Aniołami i wszystkimi świętymi głosimy Twoją chwałę razem z nimi wołajac:
Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów, pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej, Hosanna na wysokości, Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie, Hosanna na wysokości.

ДРУГАЯ ЭЎХАРЫСТЫЧНАЯ МАЛІТВА

С. Гаспóдзь з вáмі.
Л. І з дýхам тваíм.
С. Узнясём сэ́рцы.
Л. Узнóсім іх да Гóспада.
С. Падзя́куем Гóспаду Бóгу нáшаму.
Л. Гóдна і справядлíва.
Сапраўды́ годна і справядлíва, патрэ́бна і збавéнна, заўсёды і усю́ды складáць падзя́ку Табé, Святы́ Óйча, праз Сы́на Твайгó Наймілейшага, Ёзуса Хрыстá — Слóва Тваё, — праз Якóе Ты усё ствары́ў, і Якóе послáў нам са Збавіцéлем і Акупіцéлем, учалавéчанага ад Дýха Святóга і нарóджанага ад Дзéвы Мары́і. Ён, каб спóўніць Тваю́ волю і прыгатавáць Табé нарóд святы́, распасцёр рýкі, прыбíтыя да кры́жа, каб смéрць перамагчы́ і абвясціць уваскрэсéнне. Тамý і мы з анёламі і ўсімі святы́мі слáвім Цябé, у адзíн гóлас, усклікáючы:
Святы́, Святы́, Святы́ Гаспóдзь Бóг магýтны. Нéба і зямля́ пóўныя хвáлы Тваёй.
Асáнна на вышы́нях.
Благаславёны той хто ідзé і імя́ Гóспада.
Асáнна на вышы́нях.

ВТОРАЯ ЕВХАРИСТИЧЕСКАЯ МОЛИТВА

С. Госпóдь с вáми.
Н. И со дýхом твоýм.
С. Вознесём сердцá.
Н. Вознóсим ко Гóсподу.
С. Возблагодари́м Гóспода Бóга нáшего.
Н. Достóйно и прáведно.
Воистину достóйно и прáведно, должнó и спасúтельно нам всегдá и вездé благодари́ть Тебя́, Святóй Отче, чéрез Возлю́бленного Сы́на Твоегó Иисýса Христá, Слóво Твоё, чéрез Негó Ты всё сотвори́л и послáл Его нам Спаси́телем и Искупи́телем, воплоти́вшегося от Дýха Святóго и рождённого от Дéвы. Он же, исполня́я вóлю Твою́ и взяв Тебе в удéл нарóд святóй, распростéр Свой рýки в страдáниях, дабы́ смéрть разрýшить и яви́ть воскресéние. Поэ́тому мы с Ангелами и со всéми Святы́ми возвещáем слáву Твою́, единоглáсно взывáя:
Свя́т, Свя́т, Свя́т Госпóдь Бог Саваóф, полны́ небесá и земля́ Слáвы Твоéй.
Осáнна в вы́шних, Благослóвен Грядýщий во Имя Госпóдне.
Осáнна в вы́шних.

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

Zaprawdę, święty jesteś, Boże, źródł wszelkiej świętości.

Kapłan składa ręce i trzymając je wyciągnięte nad darami mówi:

Uświęc te dary mocą Twojego Ducha.

Składa ręce i robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem mówiąc:

Aby stały się dla nas Ciałem † i Krwią naszego Pana Jezusa Chrystusa.
ON TO, GDY DOBROWOLNIE WYDAŁ SIĘ NA MĘKĘ

bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ CHLEB I DZIĘKI TOBIE SKŁADAJĄC, ŁAMAŁ i ROZDAWAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla:

BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY.
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostię, składa ją na patenie i przyklęka. Następnie mówi:

PODOBNIE PO WIECZERZY

Простирая руки говорит:

Сапраўды Святы, Ты Госпадзе, крыніца ўсякай святасці.

Воистину Свят Ты, Господи, Источник всякой святости.

Складывает руки; и держа их простёртыми над Дарами говорит:

Пасвяцi, молiм, гэтыя дары моцай Духа Твайго.

Просим Тебя, освяти эти дары силой Духа Твоего.

Складывает руки и осеняет крестным знамением Хлеб и Чашу, говоря:

Каб яны сталiся нам Целам i † Крывёю Госпада нашага Езуса Хрыста.

Якi дабравольна выдау Сябе на мукi.

Да станут они для нас Телом † и Кровью Господа нашего Иисуса Христа.

Который добровольно предавая Себя на страдания.

Берёт хлеб, приподнимает его немного над алтарём и держа его так, продолжает:

Ён узяў хлеб i падзяку Табе складаючы, ламаў i падаў Сваiм вучням, кажучы:

Взял хлеб и возблагодарив, преломил, и дал ученикам Своим, говоря:

немного наклоняется:

Бярыце i ешце з гэтага ўсе, бо гэта ёсць Цела Маё, Якое за вас даецца.

Примите и ядите от Него все: сие есть Тело Моё, Которое за вас предаётся.

Показывает освященную Гостию народу, кладёт её на патэну и поклоняется ей, преклонив колено. Затем продолжает:

Подобна па вячэры.

Подобным образом, после вечери.

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ KIELICH I PONOWNIE DZIĘKI TOBIE SKŁADAJĄC, PODAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla:

BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY.
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW,
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka. Następnie mówi:

K. Oto wielka tajemnica wiary.
L. Głosimy śmierć Twoja, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

K. Wspominając śmierć i zmartwychwstanie Twojego Syna, ofiarujemy Tobie, Boże, Chleb życia i Kielich zbawienia i dziękujemy, że nas wybrałeś abyśmy stali przed Tobą i Tobie służyli. Pokornie błagamy, aby Duch Święty zjednoczył nas wszystkich, przyjmujących Ciało i Krew Chrystusa.

Берёт чашу, приподнимает над престолом и держа её так, продолжает:

Ён узяў келіх, зноў Табе падзяку складаючы, падаў Сваім вучням, кажучы:

Взяв чашу, снова возблагодарив, подал Своим ученикам, говоря:

немного наклоняется:

Бярыце і піце з Яго ўсе, гэта ёсць келіх Крыві Маёй Новага і Вечнага Запавету, Якая праліецца за вас і многіх дзеля адпушчэння грахоў, рабіце гэта на Маю памяць.

Примите и пейте от Неё все: сия есть чаша Крови Моей, Нового и Вечного Завета, Которая за вас и за многих проливается во оставление грехов, сие творите в Моё воспоминание.

Показывает чашу народу, ставит её на корпорал и поклоняется ей, преклонив колено:

С. Вось вялікая таямніца веры.

Л. Абвяшчаем смерць Тваю, Госпадзе, вызнаём Тваё ўваскрасенне і чакаем Твайго прышэсця ў хвале.

С. Тайна веры.

Н. Смерть Твою возвещаем, Господи, и воскресение Твоё исповедуем, до Твоего пришествия.

Затем священник с простёртыми руками говорит:

Успамінаючы Ягоную смерць і уваскрэсенне, ахвяруем Табе, Госпадзе, хлеб жыцця і келіх збаўлення, дзякуючы, што уважыў нас быць годнымі стаяць перад Табою і служыць Табе. І пакорна просім, каб нас, удзельнікаў ахвяры Цела і Крыві Хрыстовай, Дух Святы злучыў у

Итак, вспоминая смерть и воскресение Его, приносим Тебе, Господи, Хлеб жизни и Чашу спасения, благодаря Тебя за то, что Ты удостоил нас предстоять и служить Тебе. И усердно молим Тебя, чтобы, будучи причастниками Тела и Крови Христа, мы были собраны Духом

Pamiętaj, Boże, o Twoim Kościele na całej ziemi. Spraw, aby lud Twój wzrastał w miłości razem z naszym Papieżem N., naszym Biskupem N., oraz całym duchowieństwem.

W mszach świętych ofiarowanych za zmarłych można dodać:

Pamiętaj o Twoim słudze N., którego (Twojej służebnicy N., którą) dzisiaj z tego świata wezwałeś do siebie. Spraw aby ten, który (ta która) przez chrzest został(a) włączony(a) w śmierć Twojego Syna, miał(a) również udział w Jego zmartwychwstaniu.
Pamiętaj także o naszych zmarłych braciach i siostrach, którzy zasnęli z nadzieją zmartwychwstania, i o wszystkich którzy w Twojej łasce odeszli z tego świata. Dopuść ich do oglądania Twojej światłości.
Prosimy Cię, zmiłuj się nad nami wszystkimi i daj nam udział w życiu wiecznym z Najwiętszą Bogurodzicą Dziewicą Maryją, ze świętymi Apostołami (ze świętym N.) (Wymienia się imię świętego z dnia lub patrona) I wszystkimi świętymi, którzy w ciągu wieków podobali się Tobie, abyśmy z nimi wychwalali Ciebie.

Składa ręce:

Przez Twojego Syna, Jezusa Chrystusa.

адно́. Па́мятай, Госпа́дзе, пра Касцёл Твой на усім све́це, зрабі каб люд Твой узраста́у ў любо́ві, апяку́йся на́шым Па́паю Н., на́шым Біску́пам Н., і ўсім духаве́нствам.

Святы́м воеди́но. Помяни́, Го́споди, Це́рковь Твою́, распространённую по всей земле́, дабы́ усоверше́нствовать её в любви́, вме́сте с Па́пой на́шим Н., и Епи́скопом на́шим Н., и со всём духове́нством.

У імшах за памёршых можна дадаць.

Па́мятай пра слугу́ Тваго́ (служа́нку Тваю́) НН., яко́га (яку́ю) Ты паклікаў (се́ння) да Сябе́ з гэ́тага све́ту.
Ён (яна́) хрышчэ́ннем быў (бы́ла) злу́чаны (злу́чаная) са сме́рцю Тваго́ Сы́на, дык хай бу́дзе злу́чаны (злуча́ная) з Яго́ ўваскрэсе́ннем. По́мні такса́ма пра брато́ў і сёстраў на́шых, якія спачы́лі ў надзе́і ўваскрэсе́ння, і для ўсіх паме́рлых май міласэ́рнасць. Дапусці іх агляда́ць све́тласць аблі́чча Тваго́. Мо́лім Цябе́ такса́ма, пашкаду́й нас усіх, каб мы ста́ліся шчаслі́ўцамі ве́чнага жыцця́ з Найсвяце́йшай Ма́ці Бо́жаю, Дзе́вай Мары́яй, са святы́мі апо́сталамі і ўсімі святы́мі, які́я Табе́ спрадве́ку спадаба́ліся, каб хвалі́лі мы Цябе́ і сла́вілі.

На литургии за усопших можно прибавить.

Помяни́ раба́(у) Твоего́(ю) НН., кото́рого(ую) Ты (ны́не) призва́л к Себе́ от ми́ра сего́.
И сподо́би того́, кто упо-до́бился Сы́ну Твоему́ в сме́рти, уподо́биться Ему́ и в воскресе́нии. Помяни́ та́кже бра́тьев на́ших, почи́вших в надёжде воскресе́ния, и всех успоко́й в Твое́й ми́лости, и прими́ их во свет Лица́ Твоего́. Мо́лим Тебя́, поми́луй всех нас, чтобы вме́сте с Ма́терью Бо́жией Блаже́нной Де́вой Мари́ей, блаже́нными Апо́столами и все́ми Святы́ми, угоди́вшими Тебе́ от ве́ка, мы сподо́бились ста́ть соприча́стниками жи́зни ве́чной и хвали́ли и славосла́вили Тебя́.

Складывает руки:

Праз Сы́на Тваго́ Ёзуса Хрыста́.

Че́рез Сы́на Твоего́ Иису́са Христа́.

Kapłan bierze patenę z hostią i kielich i podnosząc je, mówi:

Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, Tobie, Boże Ojcze Wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelka cześć i chwała, przez wszystkie wieki wieków. L. Amen.

Obrzędy Komunii świętej, str. 64.

Священник берёт патэну с Гостией и Чашу и, поднимает их, говоря:

Праз Хрысту́са, з Хрысту́сам і ў Хрысту́се,

Табе́ Бо́жа Ойча, Ўсемагу́тны у адзінстве Ду́ха Свято́га ўся пашана і хва́ла спако́н вяко́ў, ве́чна.
Л. А́мэн.

Че́рез Него́ и с Ним и в Нём, Тебе́ Бо́гу Отцу́ Всемогу́щему, во едийнстве Ду́ха Свято́го, вся́кая честь и сла́ва во все ве́ки веко́в.
Н. Ами́нь.

Следует обряд Причащения стр. 65.

TRZECIA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA.

Kapłan z rozłożonymi rękami, mówi:

K. Zaprawdę, święty jesteś Boże, i słusznie Cię sławi wszelkie stworzenie, bo przez Jezusa Chrystusa Twojego Syna, naszego Pana, mocą Ducha Świętego ożywiasz i uświęcasz wszystko oraz nieustannie gromadzisz lud swój, aby na całej ziemi składał Tobie ofiarę czystą.

Kapłan składa ręce i trzymając je wyciągnięte nad darami, mówi:

Pokornie błagamy Cię, Boże, uświęć mocą Twojego Ducha te dary, które przynieśliśmy Tobie.

składa ręce i robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem, mówiąc:

aby się stały Ciałem † i Krwią Twojego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

składa ręce.

Który nam nakazał spełniać to misterium. ON BOWIEM TEJ NOCY, KTÓREJ BYŁ WYDANY,

ТРЭЦЯЯ ЭЎХАРЫСТЫЧНАЯ МАЛІТВА

ТРЕТЬЯ ЕВХАРИСТИЧЕСКАЯ МОЛИТВА

Священник простирая руки, говорит:

Сапра́ўды Ты, Го́спадзе, Святы́ і заслу́жана сла́віць Цябе́ ўсё́ стварэ́нне. Праз Сы́на Твайго́, Го́спада на́шага Ёзуса Хрыста́, сілаю Ду́ха Свято́га ўвесь свет ажыўля́еш і асвяча́еш і не перастае́ш збіраць наро́д Сабе́, каб ад усхо́ду со́нца да захо́ду складаў на хва́лу Тваю́ чы́стую ахвя́ру.

Воистину Свя́т Ты, Го́споди, и досто́йно Тебя́ хва́лит всё творе́ние, ибо че́рез Сы́на Твоего́, Го́спода на́шего Иису́са Христа́, де́йственной си́лой Свято́го Ду́ха, Ты всё животвори́шь и освяща́ешь, и неизме́нно собира́ешь Себе́ наро́д для приноше́ния и́мени Твоему́ чи́стой же́ртвы от восхо́да до зака́та.

Складывает руки и простирает их над Дарами:

Пако́рна про́сім Ця́бе, Бо́жа, асвяці мо́цай Ду́ха Свято́га гэ́тыя да́ры, прыне́сеныя Табе́.

Посему́ усе́рдно мо́лим Тебя́, Го́споди, соблагоголи́ освяти́ть эти дары́ Ду́хом Твои́м, принесе́нные для посвяще́ния Тебе́.

Складывает руки и осеняет крестным знамением хлеб и чашу:

Каб яны́ ста́ліся Це́лам і † Крыве́ю Сы́на Твайго́, Го́спада на́шага Ёзуса Хры́ста́.

Да ста́нут они Те́лом † и Кро́вью Сы́на Твоего́, Го́спода на́шего Иису́са Христа́.

Складывает руки:

На зага́д Яко́га свят-ку́ем гэ́тую таямніцу.

Ён у ту́ю ноч, калі́ ме́ў быць вы́дадзены.

Его же повеле́нием мы соверша́ем эти та́йны.

Он Са́м, в но́чь, в кото́рую был пре́дан.

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ CHLEB I DZIĘKI TOBIE SKŁADAJĄC, BŁOGOSŁAWIŁ, ŁAMAŁ I ROZDAWAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla:

BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.

Ukazuje ludowi konsrekrowaną hostię, składa ją na patenie i przyklęka, Następnie mówi:

PODOBNIE PO WIECZERZY

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ KIELICH I DZIĘKI TOBIE SKŁDAJĄC, BŁOGOSŁAWIŁ I PODAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla:

BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA:
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE
WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.

Берёт хлеб, поднимает его немного над алтарём и держа его так, продолжает:

Узя́ў хле́б і падзя́ку Табе́ складáючы, благаслáвіў, ламáў і падáў Сваíм вýчням, кáжучы:

Взя́л хле́б и возблагодари́в Тебя́, благослови́л, преломи́л и дал ученикáм Свои́м, говоря́:

немного наклоняется:

Бяры́це і е́шце з гэ́тага ўсе́, Бо гэ́та е́сць Це́ла Мае́, Якóе за вáс дае́цца.

Прими́те и яди́те от Него́ все́: сие есть Те́ло Мое́, Котóрое за вас предае́тся.

Показывает народу освященную Гостию, полагает её на патэну и поклоняется ей, преклонив колено. Затем продолжает:

Падóбна па вячэ́ры.

Подóбным óбразом, пóсле вечéри.

Берёт чашу и приподнимает её немного над алтарём и держа её так, продолжает:

Ён узя́ў ке́ліх падзя́ку Табе́, складáючы, бласлáвіў і падáў Сваíм вýчням, кáжучы:

Взя́в чáшу и возблагодари́в Тебя́, благослóвил, и дал ученикáм Свои́м, говоря́:

немного наклоняется:

Бяры́це і піцце з Яго́ ўсе́, гэ́та ёсць ке́ліх Крыві́ Мае́й, Нóвага і Ве́чнага Запаве́ту, Якáя пралíецца за вас і мнóгіх дзе́ля адпушчэ́ння грахóў, рабíце гэ́та на Маю́ пáмяць.

Прими́те и пе́йте от Нее́ все́: сия́ есть чáша Крóви Мое́й, Нóвого и Ве́чного Заве́та, Котóрая за вас и за мнóгих проливáется во оставле́ние грехóв, сие́ твори́те в Мое́ воспоминáние.

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka. Następnie mówi:

K. Oto wielka tajemnica wiary.
L. Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

Wspominając, Boże, zbawczą mękę Twojego Syna, jak również cudowne Jego zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, oraz czekając na powtórne Jego przyjście, składamy Ci wśród dziękczynnych modłów tę żywą i święta Ofiarę, wejrzyj, prosimy, na dar Twojego Kościoła i przyjmij Ofiarę, przez którą nas pojednałeś ze sobą, spraw, abyśmy posileni Ciałem i Krwią Twojego Syna i napełnieni Duchem Świętym, stali się jednum Ciałem i jedna duszą w Chrystusie. Niech On nas uczyni wiecznym darem dla Ciebie, abyśmy otrzymali dziedzictwo z Twoimi wybranymi, przede wszystkim z Najświętszą Dziewicą, Bogurodzicą Maryją, ze świętymi Apostołami i Męczennikami, (ze świętym N., wymienia się imię świętego z dnia lub patrona) i wszystkimi świętymi, którzy nieustannie orędują za nami u Ciebie.

Показывает чашу народу, ставит её на корпорал и поклоняется ей, преклонив колено. Затем говорит:

С. Во́сь вялі́кая таямніца ве́ры.

Л. Абвяшча́ем смерць Тваю́, Го́спадзе, вызнаём Тваё ўваскрэ́сенне і чака́ем Твайго́, прышэ́сця ў хва́ле.

С. Та́йна ве́ры.

Н. Сме́рть Твою́ возвеща́ем, Го́споди, и воскресе́ние Твоё испове́дуем до Твоего́ прише́ствия.

Затем священник с простертыми руками говорит:

Успамiна́ючы, Бо́жа, збаўчую му́ку, Сы́на Твайго́ і Яго́ цудо́ўнае уваскрэсе́нне і ушэ́сце да не́ба, а такса́ма чака́ючы Яго́нага паўто́рнага прышэ́сця, з удзя́чнасцю склада́ем Табе́ гэ́тую жыву́ю і святу́ю ахвя́ру. Глянь, про́сім, на ахвя́ру Касцёла Твайго́ і гэ́тага Бара́нка ахвярава́ннем яко́га Ты хацеў быць уміласціўлены. Хай падсілкава́ныя Це́лам і Крывёю Сы́на Твайго́ і ажы́ўленыя Ду́хам, Яго́ Святы́м, ста́немся адны́м це́лам і адны́м ду́хам у Хрысце́. Ха́й Ён Сам учы́ніць нас ве́чным Табе́ да́рам, каб мы маглі́ асягну́ць спа́дчыну з выбра́ннікамі Тваімі, пе́рад усім з Найсвеце́йшай Дзе́вай, Багаро́дзіцай Марыя́й, са святы́мі апо́сталамі Тваімі і пахвалыго́днымі му́чанікамі (са святым Н. — святы́м дня або апекуно́м — патро́нам), з усімі святы́мі, дзе́ля засту́пніцтва які́м мы спадзяёмся на Тваю́

Ита́к, вспомина́я, Го́споди, спаси́тельные страда́ния Сы́на Твоего́, и пресла́вное воскресе́ние и вознесе́ние Его́ на не́бо, ожида́я Его́ вто-ро́го прише́ствия, прино́сим Тебе́ с благодаре́нием э́ту святу́ю и живу́ю Же́ртву. Мо́лим Тебя́, воззри́ на приноше́ние Твое́й Це́ркви и прими́ его́ как Же́ртву, закла́нием Кото́рой Ты умилости́вился, что́бы мы, восстано́вленные Те́лом и Кро́вью Сы́на Твоего́, испо́лнились Его́ Ду́ха Свято́га и ста́ли одни́м Те́лом и одни́м ду́хом во Христе́. Да сотвори́т Он нас Тебе́ ве́чным да́ром, что́бы мы дости́гли насле́дия с избранными Твои́ми, пре́жде всего́, с Блаже́ннейшей Де́вой, Богоро́дицей Мари́ей, с блаже́нными Твои́ми Апо́столами и со сла́вными Му́чениками, (со святым Н. дня или хра́ма или страны́) и со все́ми Святы́ми, по засту́пниче-

Prosimy Cię, Boże, aby ta Ofiara naszego pojednania z Tobą sprowadziła na cały świat pokój i zbawienie. Utwierdź w wierze i miłości Twój Kościół pielgrzymujący na ziemi, a więc sługę naszego Papieża N., naszego Biskupa N., wszystkich Biskupów świata, duchowieństwo i cały lud odkupiony.

Wysłuchaj łaskawie modlitwy zgromadzonych tutaj wiernych, którzy z Twojej łaski stoją przed Tobą. W miłosierdziu swoim, o Dobry Ojcze, zjednocz ze sobą wszystkie swoje dzieci rozproszone po całym świecie.

Przyjmij do swojego Królestwa naszych zmarłych braci i siostry oraz wszystkich, którzy w Twojej łasce odeszli z tego świata. Ufamy, że razem z nimi będziemy się tam wiecznie radować Twoją chwałą.

Składa ręce:

Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, przez którego obdarzasz świat wszelkimi dobrami,

дапамо́гу. Хай гэ́тая ахвя́ра прымірэ́ння прычы́ніцца, про́сім Цябе́, Го́спадзе, да міру на ўсім свеце і да збаве́ння. Будзь ласка́вы умацава́ць у ве́ры і любо́ві Касцёл Тво́й, падаро́жніка на зямлі ра́зам са слуго́ю Тваі́м Па́пой Н., і на́шым Біску́пам Н., з усімі Біску́памі, і ўсім духаве́нствам і з усім наро́дам, Табо́ю адку́пленым. Будзь міласці́вы на про́сьбы гэ́тае духо́ўнае сям'і, яка́я сабра́лася тут зго́дна з Твое́й во́ляй. Міласэ́рны Ойча, збяры́ да Сябе́ з ла́скі Свае́й усіх рассе́яных па све́це дзяце́й Тваі́х і злучы́ іх у адно́. Такса́ма брато́ў і сёстраў на́шых паме́рлых і усіх, што ў ла́сцы Свае́й адышлі́ з гэ́тага све́ту, ласка́ва прымі́ ў валада́рства Твае́, яко́е спадзяе́мся атрыма́ць, каб ве́чна і ра́зам захапля́цца хвало́й Свае́й.

ству кото́рых мы упова́ем на Твою́ непреста́нную по́мощь. Про́сим Тебя́, Го́споди, да соверши́т э́та Же́ртва на́шего примире́ния мир и спасе́ние всему́ ми́ру. Соблаговоли́ утверди́ть в ве́ре и любви́ Це́рковь Твою́, стра́нствующую по земле́, с рабо́м Твои́м Па́пой на́шим Н., с Епи́скопом Н., со всем свяще́нством и со всем наро́дом иску́пленным Тобо́ю. Презри́ милосе́рдно на моли́твенные пожела́ния духо́вной семьи́, предстоя́щей зде́сь по Твое́й во́ле. По ми́лости Твое́й собери́ к Себе́, Благо́й Отче, всех чад Твои́х рассе́янных повсю́ду. Усо́пших бра́тьев на́ших и всех угоди́вших Тебе́, предста́вившихся от э́того ве́ка, ми́лостиво прими́ в Ца́рство Твое́, кото́рого и мы упова́ем дости́чь, что́бы совме́стно насы́титься ве́чной сла́вой Твое́й.

Складывает руки:

Праз Хрыста́, Го́спада на́шага, праз яко́га надзяля́ем свет усякім дабро́м.

Че́рез Христа́, Го́спода на́шего, че́рез Кото́рого Ты ми́ру да́руешь все бла́га.

Kapłan bierze patenę z hostią i kielich i podnosząc je mówi:

Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie. Tobie, Boże, Ojcze Wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelka cześć i chwała, przez wszystkie wieki wieków. L. Amen.

Obrzędy Komunii świętej, str. 64.

Берёт патэну и Гостией и Чашу и поднимает их, говоря:

Праз Хрысту́са, з Хрысту́сам а ў Хрысту́се,

Табе́ Бо́жа Ойча, Ўсемагу́тны у адзінстве Ду́ха Свято́га ўся пашана і хва́ла спако́н вяко́ў, ве́чна.
Л. Амэн.

Че́рез Него́ и с Ним и в Нём Тебе́, Бо́гу Отцу́ Всемогу́щему во еди́нстве Ду́ха Свято́го вся́кая честь и сла́ва во все ве́ки веко́в.
Н. Ами́нь.

Следует обряд Причащения стр. 65.

CZWARTA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

K. Pan z wami.
L. I z duchem twoim.
K. W górę serca.
L. Wznosimy je do Pana.
K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.
L. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to jest, abyśmy Tobie składali dziękczynienie, i sprawiedliwe, abyśmy Ciebie wychwalali, Ojcze święty, albowiem Ty jeden jesteś Bogiem żywym i prawdziwym, Ty jesteś przedwieczny i trwasz na wieki mieszkając w niedostępnej światłości, Tylko Ty, Boże, jesteś dobry i jako jedyne źródło życia powołałeś wszystko do istnienia, aby napełnić swoje stworzenia dobrami i wiele z nich uszczęśliwić jasnością Twojej chwały, stoją więc przed Tobą niezliczone zastępy Aniołów, którzy służą Tobie dniem i nocą, a wpatrzeni w chwałę Twojego oblicza nieustannie cześć Tobie oddają, łącząc się z nimi, razem z całym stworzeniem, które jest pod niebem i wielbi Cię przez nasze usta, z radością wysławiamy Twoje imię, wołając:

ЧАЦВЕРТАЯ ЭУХАРЫСТЫЧНАЯ МАЛІТВА

С. Госпа́дзь з ва́мі.
Л. І з ду́хам тваім.
С. Узнясё́м сэ́рцы.
Л. Узно́сім іх да Го́спада.
С. Падзя́куем Го́спаду Бо́гу на́шаму.
Л. Го́дна і справядлі́ва.
С. Сапра́ўды дасто́йна склада́ць падзя́ку Табе́ і справядлі́ва сла́віць Цябе́, Святы́ Ойча, бо Ты наш Бог жывы́ і праўдзі́вы. Ты і́сны спако́н вяко́ў і векаве́чны, жыве́ш у недасту́пным святле́. Ты адзі́н до́бры, Ты крыні́ца жыцця́, Ты ствары́ў све́т і надзяля́еш усё́ ство́ранае Табо́ю Тваі́м блаславе́ннем, і ра́дуеш усі́х ззя́ннем святла́ Твайго́. Днё́м і но́ччу стая́ць пе́рад Табо́ю незлічо́ныя хо́ры анё́лаў, слу́жачы Табе́. Сузіра́ючь яны́ хва́лу аблі́чча Твайго́ і безупы́нку Цябе́ сла́вяць. З і́мі ж і мы і, го́ласам на́шым усё́ паднябе́снае ствара́энне, з захопле́ннем імя́ Тваё́ сла́вім, спява́ючы:

ЧЕТВЕРТАЯ ЕВХАРИСТИЧЕСКАЯ МОЛИТВА

С. Госпо́дь с ва́ми.
Н. И со ду́хом твои́м.
С. Вознесё́м сердца́.
Н. Возно́сим ко Го́споду.
С. Возблагодари́м Го́спода Бо́га на́шего.
Н. Досто́йно и пра́ведно.
С. Воистину досто́йно есть благодари́ть Тебя́, воистину пра́ведно есть славосла́вить Тебя́ Свято́й Отче, и́бо Ты еси Бог е́диный, Жи́вой и Истинный, Ты Су́щий пре́жде всех веко́в и пребыва́ющий в ве́чности, Живу́щий в непристу́пном све́те. Ты еди́н Бла́г, и жи́зни Исто́чник, сотвори́вший всё, чтобы преиспо́лнить благослове́ниями Твои́ созда́ния и мно́гих возра́довать сия́нием све́та Твоего́. Посему́ бесчи́сленные мно́жества Ангелов слу́жащие Тебе́ днём и но́чью, предстоя́т пред Тобо́ю, созерца́я сла́ву лица́ Твоего́, и непреста́нно Тебя́ славосла́вят. С ни́ми же и мы, и че́рез наш го́лос, вся́кое поднебе́сное созда́ние в ликова́нии испове́дует Твоё́ Имя и воспева́ет:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów, pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. Hosanna na wysokości. Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie, Hosanna na wysokości.

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

Wysławiamy Cię Ojcze Święty, bo jesteś wielki i wszystkie stworzenia głoszą Twoją mądrość, Ty stworzyłeś człowieka na swoje podobieństwo i powierzyłes mu cały świat, aby służąc Tobie Samemu jako Stwórcy, rządził wszelkim stworzeniem. A gdy człowiek przez nieposłuszeństwo utracił Twoją przyjaźń, nie pozostawiłeś go pod władzą śmierci. W miłosierdziu swoim pośpieszyłeś z pomocą wszystkim ludziom, aby Ciebie szukali i znalezli. Wielokrotnie zawierzyleś przymierze z ludźmi i pouszałeś ich przez proroków, aby oczekiwali zbawienia. Ojcze Święty, tak umiłowałeś świat, że gdy nadeszła pełnia czasów zesłałes nam swojego Jednorodzonego Syna, aby nas zbawił, On to za sprawą Ducha Świętego stał się Człowiekiem, narodził się z Maryi Dziewicy i był do nas podobny we wszystkim oprócz grzechu. Ubogim głosił

Все:

Святы́, Святы́, Святы́,
Гаспо́дзь Бог магу́тны.
Не́ба і зямля́ по́ўныя
хва́лы Тваёй.
Аса́нна на вышы́нях.
Благаславёны той, хто
ідзе́ у імя́ Го́спада.
Аса́нна на вышы́нях.

Свя́т, Свя́т, Свя́т,
Госпо́дь Бог Савао́ф.
Полны́ небеса́ и земля́
сла́вы Твое́й.
Оса́нна в вы́шних.
Благосло́вен Гряду́щий
во и́мя Госпо́дне.
Оса́нна в вы́шних.

Священник с простертыми руками говорит:

Сла́вім Ця́бе́, Святы́ О́йча, бо магу́тны Ты, Усё стварыў му́дра з любо́ўю. Стварыў чалаве́ка на падабе́нства Сваё і даручыў яго́най апе́цы ўве́сь све́т, каб, слу́жачы Табе́, адзінаму Творцу́, валада́рыў над усім ство́раным. А калі праз непаслухмя́насць ён стра́ціў ла́ску Тваю́ не пакінуў Ты яго́ пад ула́даю сме́рці. Усім Ты у міласэ́рнасці пры-хо́дзіш на дапамо́гу, каб усе́, шука́ючы Цябе́, зна-хо́дзілі. Мно́га разо́ў заключа́ў Ты прымірэ́нне з людзьмі і праз пра-ро́каў напаміна́ў ім, каб чака́лі збаўле́ння. Ты так палюбіў свет, О́йча святы́, што калі спо́ў-ніўся час, пасла́ў Сына Твайго́ Адзінаро́днага Збавіцеля. Ён, пача́ты з Ду́ха Свято́га, наро́д-жаны з Дзе́вы Марыі, прабыва́ў памiж нас у чалаве́чным це́ле, па-до́бны быў да нас ва ўсім, апро́ч граху́. Зве-

Исповедуем Тебя́, Свято́й О́тче, и́бо вели́к Ты и соде́лал все дела́ Твои́ соверши́л с прему́дрости и любви́. Ты созда́л че-лове́ка по о́бразу Твоему́ и поручи́л ему́ попече́-ние о вселе́нной, что́бы служа́ Тебе́ Творцу́ Еди́-ному, влады́чествовал над вся́ким созда́нием. Но когда́, ослу́шавшись, он потеря́л Твою́ бли́-зость, Ты не оста́вил его́ во вла́сти сме́рти, и́бо Ты ми́лостиво пода́л всем по́мощь, что́бы и́щущие могли́ обрести́ Тебя́. Ты многокра́тно предлага́л лю́дям сою́з и учи́л их че́рез Проро́ков ожида́-нию спасе́ния. И Ты, Свято́й О́тче, так воз-люби́л мир, что когда́ пришла́ полнота́ времён, Ты посла́л нам Спаси́-теля — Единоро́дного Сы́на Твоего́, Он во-плоти́вшись от Ду́ха Свято́го и роди́вшись от Де́вы Мари́и, жил в на́шем о́бразе, подо́бным нам во всем кро́ме греха́.

dobrą nowinę o zbawieniu, jeńcom wyzwolenie, a smutnym radość. Aby wypełnić Twoje postanowienie, wydał się na śmierć krzyżową, a zmartwychwstając zwyciężył śmierć i odnowił życie. Abyśmy żyli już nie dla siebie, ale dla Chrystusa, który za nas umarł i zmartwychwstał, zesłał On od Ciebie, Ojcze, jako pierwszy dar dla wierzących, Ducha Świętego, który dalej prowadzi Jego dzieło na świecie i dopełnia wszelkiego uświęcenia.

Kapłan składa ręce i trzymając je wyciągnięte nad darami, mówi:

Prosimy Cię, Boże, niech Duch Święty uświęci te dary.

Składa ręce i robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem, mówiąc:

Aby się stały Ciałem † i Krwią naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Składa ręce:

Dla spełnienia tego wielkiego misterium, które On nam zostawił jako znak wiecznego przymierza.

KIEDY NADESZŁA GODZINA, ABY JEZUS ZOSTAŁ UWIELBIONY PRZEZ CIEBIE, OJCZE ŚWIĘTY, UMIŁOWAWSZY

ставáў збаўлéнне ўбóгім, палóнным — вызвалéнне, засмýчанным — рáдасць. Каб спóўніць вóлю Тваю́, вы́даў Сябé, на смéрць, а уваскрэсéннем з мéртвых знішчыў смéрць і аднавіў жыццё. А каб не жылі мы бóльш для сябé саміх, а для Тагó, Хтó за нас памёр і ўваскрэ́с, як пéршы́ дáр для ты́х, што вéраць, Ён паслáў ад Цябé, Óйча, Дýха Святóга, які б завяршыў дзéйнасць Ягóную на свéце і ўдасканáліў ягó свя́тасцю.

Он благовéствовал спасéние ни́щим, искуплéние плéнным, рáдость, скорбя́щим сéрдцем. Но чтóбы испóлнить Твоё домострои́тельство. Он прéдал Себя́ Самогó на смерть и воскрéснув из мёртвых, разрýшил смерть и обнови́л жизнь. И чтóбы мы не жи́ли бóлее для себя́ сами́х, но жи́ли для Тогó, кто умéр и воскрéс за нас. Он послáл от Тебя́ Óтче, Дýха Святóго, как пéрвый дар вéрующим, чтóбы совершáя дéло Егó в ми́ре заверши́л вся́кое освящéние.

Складывает руки, и, держа их простертыми над дарами, говорит:

Прóсім Цябé, Бóжа, каб Дух Святы́ асвяціў гэ́тыя дары́.

Итак, мóлим Тебя́, Гóсподи, пусть Сам Дух Святóй соблаговоли́т освяти́ть дары́ сии́.

Складывает руки и осеняет одним крестным знамением Хлеб и Чашу вместе, говоря:

Хай бýдуць яны́ Цéлам і † Крывёю Гóспада нáшага Ёзуса Хрыстá.

Да стáнут они Тéлом † и Крóвью Гóспода нáшего Иисýса Христá.

Складывает руки:

Учыняць гэ́тую вялíкую таямніцу даручы́ў Ён нам на вéчнае прымірэ́нне.

Калí настáў час, калí павíнен быў быць услáўлены Табóю, Óйча, Ёзус, які́, палюбíўшы

Для совершéния вели́кого сегó таи́нства, котóрое Он остáвил нам, как вéчный сою́з.

Ибо Он Сáм, когдá наступи́л час да прослáвится в Тебé, Óтче Святóй, возлюбив своих, сýщих в

SWOICH, KTÓRZY BYLI NA ŚWIECIE, DO KOŃCA ICH UMIŁOWAŁ, I GDY SPOŻYWAŁ WIECZERZĘ

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ CHLEB, BŁOGOSŁAWIŁ,

ŁAMAŁ

I ROZDAWAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla:

BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY: TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE, KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE,

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostię, składa ją na patenie i przyklęka. Następnie mówi:

PODOBNIE

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

WZIĄŁ KIELICH NAPEŁNIONY WINEM, DZIĘKI SKŁADAŁ I PODAŁ SWOIM UCZNIOM, MÓWIĄC:

lekko się pochyla:

BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY: TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE

Сваі́х, што знахо́дзяцца на све́це, да канца́ паказа́ў любо́ў Сваю́, і падча́с вячэ́ры.

ми́ре, до конца́ возлюби́л их: и за вече́рней тра́пезой.

Священник берёт хлеб, поднимает его немного над алтарём и, держа её так, продолжает:

Узя́ў хле́б, бласла́віў, лама́ў і пада́ў ву́чням, ка́жучы:

Взя́в хле́б, благослови́л, преломи́л и дал ученика́м Свои́м, говоря́:

немного наклоняется:

Бяры́це і е́шце з гэ́тага ўсе́, бо гэ́та ё́сць Це́ла Мае́, Яко́е за ва́с дае́цца.

Прими́те и яди́те от Него́ все́: сие́ е́сть Те́ло Мое́, Кото́рое за вас предае́тся.

Показывает освящённую Гостию народу, полагает её на патэну и поклоняется ей, преклонив колено. Затем продолжает:

Падо́бным чы́нам.

Подо́бным о́бразом.

Священник берёт чашу, поднимает её немного над алтарём и, держа её так, продолжает:

Ё́н узя́ў ке́ліх напо́ўнены віно́м і падзя́ку Табе́ склада́ючы, пада́ў Сваі́м ву́чням, ка́жучы:

Взя́в ча́шу, напо́лненную вино́м виногра́дника, возблагодари́в и дал ученика́м Свои́м, говоря́:

немного наклоняется:

Бярыце і піце з Яго́ ўсе́, гэ́та ё́сць ке́ліх Крыві́ Мае́й Но́вага і Ве́чнага Запаве́ту, Яка́я праліе́цца за вас і мно́гіх, дзе́ля

Прими́те и пе́йте от Нее́ все́: сия́ есть ча́ша Кро́ви Мое́й, Но́вого и Ве́чного Заве́та, Кото́рая за вас и за мно́гих про-

WYLANA NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka. Następnie mówi:

K. Oto wielka tajemnica wiary.

L. Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

Boże, Ojcze, sprawując teraz pamiątkę naszego odkupienia, wspominamy śmierć Chrystusa i Jego zstąpienie do otchłani, wyznajemy Jego smartwychwstanie i wstąpienie do nieba, i oczekując Jego przyjścia w chwale, składamy Ci, Boże, Jego Ciało i Krew, jako Ofiarę miłą Tobie i zbawienną dla całego świata.

Wejrzyj, Boże, na Ofiarę, którą sam dałeś swojemu Kościołowi, i spraw, aby wszyscy, którzy będą spożywali ten sam chleb i pili z jednego Kielicha, zostali przez Ducha Świętego złączeni w jedno ciało, i stali się w Chrystusie żywą ofiarą ku Twojej chwale. Pamiętaj, Boże, o wszystkich, za których składamy tę Ofiarę, przede wszystkim o Twoim sludze naszym Papieżu N., i o na-

адпушчэ́ння грахо́ў, рабі́це гэ́та на Маю́ па́мяць.

лива́ется во оставле́ние грехо́в. Сие́ твори́те в Моё воспомина́ние.

Показывает чашу народу, ставит её на корпорал и поклоняется ей, преклонив колено. Затем говорит:

С. Во́сь вялі́кая таямні́ца ве́ры.

Л. Абвяшча́ем сме́рць Тваю́, Го́спадзе, вызнаём Тваё ўваскрэ́сенне, і чака́ем Твайго́ прышэ́сця ў хва́ле.

С. Та́йна ве́ры.

Н. Сме́рть Твою́ возвеща́ем Го́споди, и воскресе́ние Твоё испове́дуем до Твоего́ прише́ствия.

Затем священник с простертыми руками говорит:

Таму́ мы, Го́спадзе, чы́нячы цяпе́р успамі́н акупле́ння на́шага, успамі́наем сме́рць Хрысто́ву і зыхо́д Яго́ ў пе́кла, вызнаём Яго́ ўваскрэсе́нне і ўзыхо́д на не́ба і, чака́ючы Яго́нага прышэ́сця ў хва́ле прыно́сім Табе́, Бо́жа, Яго́нае Це́ла і Кро́ў, як мі́лую Табе́ і збаўчую для ўсяго́ све́ту ахвя́ру. Гла́нь, Го́спадзе, на ахвя́ру, прыгатава́ную Табо́ю для Касце́ла Твайго́ і да́й ла́ску, каб усе́, хто прычасці́цца гэ́тым адны́м хле́бам і келі́хам зядна́ліся ў адно́ це́ла Ду́хам Святы́м і ста́ліся жыво́й ахвя́рай у Хрыстце́ на хва́лу Тваю́. Спамяні́ таксама, Го́спадзе, ўсі́х, за каго́ мы Табе́ гэ́тую ахвя́ру склада́ем: пе́рад усі́м за слугу́ Твайго́ Па́пу на́шага Н. і за Біску́па

Посему́, Го́споди, соверша́я ны́не па́мять искупле́ния на́шего мы вспомина́ем о сме́рти Христа́ и схожде́нии Его в ад, испове́дуем Его́ воскресе́ние и вознесе́ние одесну́ю Тебя́, и ожида́я Его́ прише́ствия во сла́ве, прино́сим Тебе́ Его́ Те́ло и Его́ Кро́вь, Же́ртву уго́дную Тебе́ и спаси́тельную всему́ ми́ру. Воззри́, Го́споди, на Же́ртву уgото́ванную Сами́м Тобо́ю для Це́ркви Твое́й, и милости́во дару́й, всем причаща́ющимся от э́того еди́ного Хлеба и Ча́ши бы́ть со́бранными во еди́ное Те́ло Ду́хом Святы́м, что́бы они́ са́ми ста́ли во Христе́ же́ртвой живо́й во хва́лу сла́вы Твое́й. Ны́не же помяни́, Го́споди, все́х за кого́ мы прино́сим э́ту же́рт-

szym Biskupie N., o wszystkich Biskupach i całym duchowieństwie, o składających Ofiarę i tutaj zgromadzonych, o całym Twoim ludzie i o wszystkich, którzy szczerym sercem Ciebie szukają.

Pamiętaj także o tych, którzy odeszli z tego świata w pokoju z Chrystusem, oraz o wszystkich zmarłych których wiarę jedynie Ty znałes. O dobry Ojcze, daj nam, swoim dzieciom, dziedzictwo życia wiecznego z Najswiętszą Dziewicą, Bogurodzicą Maryją, z Apostołami i wszystkimi świętymi, w Twoim Królestwie, gdzie z całym stworzeniem wyzwolonym z grzechu i śmierci będziemy Cię chwalić przez naszego Jezusa Chrystusa,

Składa ręce:

Przez którego obdarzasz świat wszelkimi dobrami.

Kapłan bierze patenę z hostią i kielich i, podnosząc je, mówi:

Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie. Tobie, Boże, Ojcze Wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelka cześć i chwała, przez wszystkie wieki wieków. L. Amen.

на́шага Н., і за ўсіх, што прыно́сяць гэ́тую ахвя́ру і ўсіх прысу́тных, за ўве́сь наро́д і тых, што Цябе́ шчы́ра шука́юць. Спамяні́ такса́ма тых, што паме́рлі ў спако́і Хрысто́вым і ўсіх паме́рлых, ве́ру які́х Ты адзі́н зна́еш. Нам жа усі́м, дзе́цям Тваі́м, спага́длівы Ойча, да́й быць удзе́льнікамі жыцця́ ве́чнага ра́зам з Найсвяце́йшай Дзе́вай Мары́яй, Багаро́дзіцай, з апо́сталамі і святы́мі Тваі́мі ў валада́рстве Тваі́м, дзе з усі́м ствара́эннем, вы́зваленным ад граху́ і сме́рці бу́дзем Цябе́ сла́віць праз Хрыста́ Го́спада на́шага.

ву. Пре́жде всего́ за раба́ Твоего́ Па́пу Н., Епи́скопа Н., и весь епи́скопский чин, также и все́ духове́нство и всех же́ртвующих и предстоя́щих, и весь наро́д Тво́й, и всех и́щущих Тебя́ и́скренным се́рдцем. Помяни́ также, Го́споди, усо́пших в ми́ре Христа́ Твоего́, и всех усо́пших, ве́ру кото́рых Ты оди́н ве́даешь: Все́м нам де́тям Тво́им, да́руй Отче Милосе́рдный, да смо́жем дости́чь мы небе́сного насле́дия. Вме́сте с Блаже́нной Богоро́дицей Де́вой Мари́ей, с Апо́столами и Святы́ми Твои́ми в ца́рстве Твое́м, где вме́сте со всем творе́нием, освобожде́нным от порчи греха́ и сме́рти, мы бу́дем восхваля́ть Тебя́ че́рез Христа́ Го́спода на́шего.

Складывает руки:

Праз яко́га ўве́сь све́т адара́ем дабро́м.

Че́рез Кото́рого Ты дару́ешь ми́ру все́ бла́га.

Священник берёт патэну с Гостией и Чашу и поднимает их, говоря:

Праз Хрысту́са, з Хрысту́сам і ў Хрысту́се, Табе́ Бо́жа Ойча, Усемагу́тны у адзі́нстве Ду́ха Свято́га ўся пашана і хва́ла спако́н вяко́ў, ве́чна.
Л. Амэн.

Че́рез Него́ и с Ним и в Нём, Тебе́, Бо́гу Отцу́ Всемогу́щему, во еди́нстве Ду́ха Свято́го, вся́кая че́сть и сла́ва во все́ ве́ки веко́в.
Н. Ами́нь.

Kapłan ze złożonymi rękami mówi:

Pouczeni przez Zbawiciela i posłuszni Jego słowom, ośmielamy się mówić:

Kapłan rozkłada ręce i razem z ludem mówi dalej:

Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się Imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj, I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

z rozłożonymi rękami mówi dalej:

Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego i obdarz nasze czasy pokojem. Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, abyśmy zawsze wolni od grzechu i bezpieczni od wszelkiego zamętu, pełni nadziei oczekiwali przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

АБРАД КОМУНІІ СВЯТОЙ

ОБРЯД СВЯТОГО ПРИЧАЩЕНИЯ

Поставив патэну и чашу на престол и сложив руки, священник говорит:

Выратавальнымі запаведзямі навучаныя і Божай установай настаўленыя, асмельваемся казаць:

Спасительными заповедями наученные и Божественными наставлениями воспитанные дерзаем говорить:

Простирает руки и вместе с народом продолжает:

Ойча наш, каторы ёсць у небе, святым будзь імя Тваё, прыйдзі валадарства Тваё, будзь воля Твая, як у небе, так і на зямлі. Хлеба нашага штодзённага дай нам сёння і адпусці нам грахі нашы, як і мы адпускаем вінаватым нашым, і не ўводзь нас у спакусу, але збаў нас ад злога.

Отче наш, сущий на небесах: да святится Имя Твоё, да прийдёт Царствие Твоё, да будет воля Твоя, и на земле, как на небе. Хлеб наш насущный дай нам на сей день, и прости нам долги наши, как и мы прощаем должникам нашим, и не введи нас во искушение, но избавь нас от лукавого.

Священник с простертыми руками продолжает один:

Збаві нас, просім Цябе, Госпадзе, ад усякіх ліхоццяў, дай супакой у нашы дні і каб мы з міласэрнасці Тваёй былі збережоныя ад граху і забяспечаныя ад усялякай трывогі і са шчаслівай надзеяй чакалі прышэсця Збавіцеля нашага — Езуса Хрыста.

Избавь нас молим, Господи, от всякого зла, милостиво даруй нам мир во дни наши. Да укрепляемые силой Твоего милосердия, всегда мы будем свободны от греха и защищены от всякого смятения, ожидая блаженного обетования и пришествия Спасителя нашего Иисуса Христа.

Kapłan składa ręce, lud kończy modlitwę odpowiadając:

L. Bo Twoje jest Królestwo i potęga, i chwała na wieki.

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi głośno:

Panie Jezu Chryste, Ty powiedziałeś swoim Apostołom pokój wam zostawiam, pokój mój wam daje. Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, lecz na wiarę swojego Kościoła i zgodnie z Twoją wolą napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności.

Składa ręce:

Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.
L. Amen.

Kapłan, rozkładając i składając ręce, mówi:

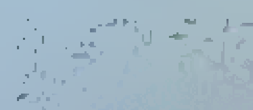
K. Pokój Pański niech będzie z wami.
L. I z duchem twoim.

Następnie, jeżeli okoliczności za tym przemawiają diakon lub kapłan mówi:

K. Przekażcie sobie znak pokoju.

Wszyscy według miejscowego zwyczaju okazują sobie wzajemnie pokój i miłość. Następnie kapłan bierze hostię, łamie ją nad pateną i cząstkę wpuszcza do kielicha, mówiąc cicho:

Ciało i Krew naszego Pana Jezusa Chrystusa, które łączymy i będziemy przyjmować, niech nam pomogą osiągnąć życie wieczne.

Складывает руки, народ дополняет молитву, возглашая:

Л. Бо Твае́ валада́рства і моц, і хвала́ ве́чная.

Н. Ибо Твое́ есть Ца́рство и си́ла и сла́ва во ве́ки.

Затем священник с простёртыми руками говорит:

Го́спадзе Е́зусе Хрысце́, Ты сказа́ў Апо́сталам Тваі́м: «Спако́й мой даю́ ва́м», не зважа́й на грахі́ на́шы, але́ на ве́ру Касце́ла Твайго́, і будзь ласка́вы даць нам спако́й і е́днасць.

Госпо́дь Иису́с Христо́с, сказа́вший Твои́м Апо́столам: Мир Мой оста́влю вам, Мир Мой даю́ вам, не взира́й на грехи́ на́ши, но на ве́ру Це́ркви Твое́й, ее́ же и по во́ле Твое́й умиротвори́ть и объедини́ть сподо́би.

Складывает руки:

Ты жыве́ш і валада́рыш на вякі́ ве́чныя.

Л. Амэн.

Ты, Кото́рый живе́шь и ца́рствуешь во ве́ки веко́в.

Н. Ами́нь.

Священник поворачивается к народу, простирает, а затем складывает руки, говорит:

Спако́й Го́спада (Бо́жы) хай бу́дзе з ва́мі.

Л. І з ду́хам тваі́м.

Мир Госпо́ден да бу́дет всегда́ с ва́ми.

Н. И со ду́хом твои́м.

Затем диакон (или священник) прибавляет:

Перада́йце адзі́н аднаму́ прывіта́нне мі́ру.

Принеси́те друг дру́гу приве́тствие ми́ра.

Все приветствуют друг друга согласно местным обычаям. Священник дает мир диакону или прислуживающему. Затем священник берёт Гостию и преломляет её над патэной и влагает частицу в чашу, говоря:

Гэ́тае злучэ́нне Це́ла і Крыві́ Го́спада на́шага Е́зуса Хрыста́ хай бу́дзе нам, які́я прыма́юць, на жыццё ве́чнае.

Это́ смеше́ние Те́ла и Кро́ви Иису́са Христа́, Го́спода на́шего, да бу́дет нам, принима́ющим, в жи́знь ве́чную.

W tym czasie śpiewa się lub mówi:

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

Następnie kapłan ze złożonymi rękami mówi cicho:

Panie Jezu Chryste, Synu Boga żywego, Ty z woli Ojca, za współdziałaniem Ducha Świętego, przez swoją śmierć dałeś życie światu, wybaw mnie przez to najświętsze Ciało i Krew Twoją od wszelkich nieprawości moich i od wszelkiego zła, spraw także, abym zawsze zachowywał Twoje przykazania i nie dozwól mi nigdy odłączyć się od Ciebie.

Albo:

Panie Jezu Chryste, niech przyjęcie Ciała i Krwi Twojej nie ściągnie na mnie wyroku potępienia, lecz dzięki Twemu miłosierdziu niech mnie chroni oraz skutecznie leczy moją duszę i ciało.

Kapłan przyklęka, bierze hostię i trzymając ją nieco podniesioną nad pateną zwrócony do ludu, głośno mówi:

K. Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata, Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

В это время все поют или говорят:

Л. Бара́нку Бо́жы, які адпуска́еш грахі све́ту. змілу́йся над на́мі.
Бара́нку Бо́жы, які адпуска́еш грахі све́ту. змілу́йся над на́мі.
Бара́нку Бо́жы, які адпуска́еш грахі све́ту. дай нам спако́й.

Н. Агнец Бо́жий, взя́вший грехи́ ми́ра, поми́луй нас (сми́луйся над на́ми).
Агнец Бо́жий, взя́вший грехи́ ми́ра, поми́луй нас (сми́луйся над на́ми).
Агнец Бо́жий, взя́вший грехи́ ми́ра, мир Тво́й нам дару́й.

Затем священник, сложив руки, говорит:

Го́спадзе, Е́зусе Хрысце́, Сы́не Бо́га жыво́га, Ты з во́лі Айца пры саў-дзе́льніцтве Ду́ха Свято́га сме́рцю Свае́ю ажывіў свет, праз гэ́тае найсвяце́йшае Це́ла і Кро́ў Тваю ахава́й мя́не ад усіх правінаў і ад усягó благо́га, дай, каб я заў-се́ды спаўня́ў за́паведзі Тваé і каб нікóлі не адлуча́ўся ад Цябé.

Госпо́дь Иису́с Христо́с, Сы́н Бо́га Живо́го, по во́ле Отца́ и при соде́йствии Ду́ха Свято́го Оживотвори́вший мир Свое́й сме́ртью: избáвь меня́, че́рез сие святе́йшее Те́ло и Кро́вь Твою́, от всех беззако́ний моих и всех зол и сотвори́ меня́ всегда́ преда́нным за́поведям Твои́м и не позво́ль никогда́ мне отпа́сть от Тебя́.

Або:

Хай прыня́цце Це́ла і Крыві́ Тваé́й Го́спадзе Е́зусе Хрысце́, бу́дзе мне не на асуджэ́нне і загу́бу, але́ з ла́скі Тваé́й паслу́жыць мне на захава́нне ро́зуму і це́ла, і бу́дзе ле́кам душы́ маé́й.

Или:

Приня́тие Те́ла и Кро́ви Твое́й, Госпо́дь Иису́с Христо́с, да не бу́дет мне в суд и в осужде́ние, но по ми́лости Твое́й да ста́нет оно мне во исцеле́ние души́ и те́ла.

Священник преклоняет колено, берёт Гостию, возносит её немного над патэной и, обращаясь к народу, четко говорит:

Гэ́та Бара́нак Бо́жы, като́ры адпуска́е грахі све́ту. Шчаслі́выя паклі́каныя на вячэ́ру Яго́ную.

Вот Агнец Бо́жий, взя́вший грехи́ ми́ра! Блаже́нны зва́нные на ве-че́рю Агнца!

Razem z ludem jeden raz dodaje:

Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja.

Kapłan zwrócony do ołtarza mówi cicho:

Ciało Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

Ze czcią przyjmuje Ciało Chrystusa.

Następnie bierze kielich i mówi cicho:

Krew Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

Ze czcią przyjmuje Krew Chrystusa.

Następnie kapłan bierze patenę lub puszkę, podchodzi do przystępujących do Komunii św. i każdemu ukazuje hostię, mówiąc:

Ciało Chrystusa.

Przystępujący do Komunii św. odpowiada:

Amen.

Po ukończeniu rozdawania Komunii św. kapłan oczyszcza patenę nad kielichem i sam kielich. Podczas oczyszczenia pateny i kielicha mówi cicho:

Panie, daj nam czystym sercem przyjąć to, co spożyliśmy ustami, i dar otrzymany w doczesności niech się stanie dla nas lekarstwem na życie wieczne.

Kapłan może wrócić na miejsce przewodniczenia. Zależnie od okoliczności, można zachować przez jakiś czas święte milczenie albo śpiewać psalm lub pieśń pochwalną. Następnie kapłan, stojąc na miejscu przewodniczenia albo przy ołtarzu, mówi:

K. Módlmy się:

И вместе с народом прибавляет (один раз):

Го́спадзе, я не ва́рты, каб Ты увайшо́ў да мяне́, але́ скажы́ то́лькі сло́ва, і ажыве душа́ моя́.

Го́споди, я недосто́ин, чтобы Ты вошёл под кров мой, но скажи́ то́лько сло́во, и исцели́тся душа́ моя́.

Священник поворачивается к алтарю и тихо говорит:

Хай Це́ла Хрысто́вае захава́е мяне́ на жыццё вечнае.

Те́ло Христо́во да сохрани́т меня́ в жи́знь ве́чную.

И благоговейно принимает Тело Христово. Затем берёт чашу и тихо произносит:

Хай Кро́ў Хрысто́вая захава́е мяне́ на жыццё ве́чнае.

Кро́вь Христо́ва да сохрани́т меня́ в жи́знь ве́чную.

Благоговейно принимает Кровь Христову. Затем берёт чашу со св. Дарами и подходит к причащающимся, говоря:

Це́ла Хрысто́вае.

Те́ло Христо́во.

Причащающийся отвечает:

Амэн.

Ами́нь.

и причащается.

Во время причащения священники начинают петь Причастную песнь. После причащения верных священник тихо произносит:

Што ву́снами прыня́лі, Го́спадзе, хай пры́мем чы́стым сэ́рцам і ад да́ру дача́снага хай бу́дзе нам ляка́рства ве́чнае.

Что при́няли уста́ми, Го́споди, то чи́стым ду́хом да воспри́мем, и от вре́менного да́ра да бу́дет нам ве́чное уврачева́ние.

Можно провести некоторое время в молитвенном молчании или петь псалом или песнь хваления. Затем стоя у алтаря, священник произносит:

С. Само́лімся.

С. Помо́лимся.

Jeżeli poprzednio nie było milczenia, wszycsy razem z kapłanem modlą się przez jakiś czas w milczeniu. Potem kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę po Komunii św., po jej ukończeniu lud odpowiada:

L. Amen.

OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

Jeżeli trzeba, można podać ludowi krótkie ogłoszenie. Następnie kapłan zwrócony do ludu, rozkładając ręce, mówi:

K. Pan z wami.
L. I z duchem twoim.

Kapłan błogosławi lud, mówiąc:

K. Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący, Ojciec i Syn, + i Duch Święty.
L. Amen.

Potem diakon albo sam kapłan ze złożonymi rękami zwrócony do ludu mówi:

K. Idźcie w pokoju Chrystusa. Oto ofiara spełniona.
L. Bogu niech będą dzięki.

Священник с простертыми руками произносит молитву после причащения. В заключении народ возглашает:

Л. Амэн. — Н. Ами́нь.

АБРАД ЗАКАНЧЭННЯ — ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЙ ЧИН

Если небходимо, следует объявление. Затем обращаясь к народу и простирая руки, священник говорит:

С. Гаспо́дзь з ва́мі. — С. Госпо́дь с ва́ми.
Л. І з ду́хам тваім. — Н. И со ду́хом твои́м.

Священник благославляет народ, говоря:

С. Няха́й благаславі́ць вас Усемагу́тны Бо́г Айцец, Сы́н і † Ду́х Святы́. — С. Да благослови́т вас Всемогу́щий Бо́г Оте́ц, Сы́н † и Ду́х Свято́й.
Л. Амэн. — Н. Ами́нь.

Затем диакон (или священник) сложив руки, обращаясь к народу, говорит:

С. Ідзі́це у спако́і. (Служба Бо́жая ско́нчаная). — С. Иди́те в ми́ре. (Ме́сса соверши́лась).
Л. Дзя́куем Бо́гу. — Н. Благодаре́ние Бо́гу.

MODLITWA PAŃSKA

Ojcze nasz, któryś jest w niebie,
święć się Imię Twoje,
przyjdź królestwo Twoje,
bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na
ziemi.
Chleba naszego powszedniego daj nam
dzisiaj.
I odpuść nam nasze winy,
jako i my odpuszczamy naszym winowajcom.
I nie wódź nas na pokuszenie,
ale nas zbaw ode złego,
Amen.

POZDROWIENIE ANIELSKIE

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna,
Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między
niewiastami i błogosławiony owoc
żywota Twojego Jezus.
Święta Maryjo, Matko Boża,
módl się za nami grzesznymi,
teraz i w godzinę śmierci naszej
Amen.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi
Świętemu, jak było na początku,
teraz i zawsze i na wieki wieków.
Amen.

SKŁAD APOSTOLSKI

Wierzę w Boga Ojca Wszechmogącego,
Stworzyciela nieba i ziemi,

МАЛІТВА ГАСПОДНЯ

Ойча наш, каторы ёсць у нёбе, святы́м будзь Імя́ Тваё, прыйдзі валада́рства Тваё, будзь во́ля Твая́, як у нёбе, так і на зямлі. Хлёба на́шага штодзённага дай нам сёння, і адпусці нам грахі на́шы, як і мы адпуска́ем вінава́тым на́шым, і не ўво́дзь нас у спаку́су, але збаў нас ад зло́га.
Амэн.

МОЛИТВА ГОСПОДНЯ

Отче наш, Су́щий на небеса́х, да святи́тся И́мя Твоё, да прийдёт Ца́рствие Твоё, да бу́дет во́ля Твоя́, и на земле́ как на не́бе. Хлеб наш насу́щный дай нам на сей день, и прости́ нам долги́ на́ши, как и мы проща́ем должника́м на́шим и не введи́ нас во искуше́ние, но изба́вь нас от лука́вого.
Ами́нь.

АНЕЛЬСКАЕ ПРЫВІТАННЕ

Віта́й, Мары́я, по́ўная ла́скі, Гаспо́дзь з табо́ю, бласлаўёная, Ты́ між жанчы́намі і бласлаўёны плод ўло́ння Твайго́, Езус.
Свята́я Мары́я, Ма́ці Бо́жая малі́ся за нас грэ́шных цяпе́р і ў хвіліну сме́рці на́шай.
Амэн.

Хва́ла Айцу́ і Сы́ну, і Свято́му Ду́ху, як было́ спрадве́ку, цяпе́р і заўсёды і на вякі ве́чныя.
Амэн.

АНГЕЛЬСКОЕ ПРИВЕТСТВИЕ

Ра́дуйся, Мари́я, благода́ти по́лная, Госпо́дь с Тобо́ю, благослове́нна Ты ме́жду жёнами, и благосло́вен плод чре́ва Твоего́, Иису́с.
Свята́я Мари́я, Ма́терь Бо́жая моли́сь за нас гре́шных ныне и в час сме́рти на́шей.
Ами́нь.

Сла́ва Отцу́ и Сы́ну, и Свято́му Ду́ху, как бы́ло в нача́ле и ны́не и всегда́ и во ве́ки веко́в.
Ами́нь.

АПАСТОЛЬСКІ СКЛАД ВЕРЫ

Ве́ру ў Айца́ Усемагу́тнага, Творца́ не́ба і

АПОСТОЛЬСКИЙ СИМВОЛ ВЕРЫ

Ве́рую в Бо́га Отца́, Всемогу́щего, Творца́ не́ба

I w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedynego,
Pana naszego, który się począł z Ducha
Świętego,
narodził się z Maryi Panny,
Umęczon pod Ponckim Piłatem,
Ukrzyżowan, umarł i pogrzebion,
Zstąpił do piekieł,
trzeciego dnia zmartwychwstał,
wstąpił na niebiosa,
siedzi po prawicy,
Boga Ojca Wszechmogącego.
Stamtąd przyjdzie sądzić
żywych i umarłych.
Wierzę w Ducha Świętego,
święty Kościół powszechny,
świętych obcowanie,
grzechów odpuszczenie,
ciała zmartwychwstanie.
Żywot wieczny,
Amen.

зямлí, і ў Езуса Хрыстá, Сы́на Ягó адзінага, Гóспада нáшага, які быў пачáты з Дýха Святóга, нарадзіўся з Дзéвы Марыі, замýчаны пры Пóнцкім Пілáце, крыжавáны, памёр і быў пахавáны, зышóў у пéкла, трэцяга дня паўстáў з мёртвых, узышóў на нéба, дзе сядзіць праварýч Бóга, Айцá Усемагýтнага, адтýль прыйдзе судзіць жывы́х і памéрлых. Вéру ў Дýха Святóга, святы Каталіцкі Касцёл, лýчнасць святы́х, адпушчэнне грахóў, з мёртвых паўстáнне. Жыццё вéчнае.
Амэн.

и землú. И в Иисýса Христá, Едúного Его́ Сы́на, Гóспода нáшего, котóрый был зачáт от Дýха Святóго, родúлся от Марúи Дéвы, страдáл при Пóнтии Пилáте, был распя́т, ýмер и погребён, сошёл в ад, в трéтий день воскрéс из мёртвых. Восшёл на небесá и сидúт одеснýю Бóга Отцá Всемогýщего, оттýда придёт судúть живы́х и мёртвых. Вéрую в Дýха Святóго, святýю католúческую Цéрковь, святы́х общéние, оставлéние грехóв, воскресéние плóти, и жизнь вéчную.
Амúнь.

PADNIJMY NA TWARZ

Padnijmy na twarz, uderzmy czołem
tu chrześcijanie zebrani społem,
z pokorą szczerą, płaczem i wiarą,
przed Zbawiciela straszną ofiarą.
Błagamy Ciebie, Jezu nasz drogi,
Wysłuchaj prośby, udziel czas błogi,
Błogosław nasze domostwo całe,
Urodzaj w polu, trudy niemałe.
Błogosław prosim, kraj nasz dokoła
I cały naród, który wciąż woła
Do Ciebie Boże, co mieszkasz w niebie,
Byś go ocalił w każdej potrzebie.
Daj zdrowie, miłość, pokój i zgodę,
A duszom w czyścu wieczną ochłode,
Niech dobroć Twoja wszystkich obdarza
Przez tę ofiarę świętą ołtarza.
Padamy na twarz, Tyś miłosierny
Jezu najsłodszy, w chwale niezmierny,
Przyjm nas w opiekę, skłon serce Twoje,
I na strapionych zwróć oczy Twoje.
O dobry Jezu, błagamy Ciebie,
Udziel nam łaski w każdej potrzebie,
Dajże na ziemi Ciebie miłować
I w niebie wieczenie z Tobą królować.

TWOJA CZEŚĆ CHWAŁA

Twoja cześć chwała, nasz wieczny Panie,
na wieczne czasy niech nie ustanie,
Tobie dziś dajem z wojskiem tych ludzi,
Pokłon i pienie, my Twoi słudzy,
Dziękując wielce Twej wielmożności,

Za ten dar zacny Twej wszechmocności.
Żeś się darował nam, nic niegodnym.
W tym Sakramencie nam tu przytomnym.
Raczyłeś zostać w takiej osobie
Dla nas grzeszników nie folgując Sobie.
Ciało Twe święte, co krzyżowali.
I Krew Najświętszą, którą przelali.
Przyszedłszy na świat, Pan wiecznej chwały.
Użyłeś wiele nędzy niemałej.
Dałes się potem z wielkiej miłości,
Na srogie męki bez Twej litości.
Wstępując potem do chwały wiecznej
Zostawiłeś nam ten to dar zacny.
Na co my patrzym w tym Sakrameńcie
Z pociechą wielką serce nam rośnie.
Tobie my, Boże teraz śpiewamy.
Przed Twą światłością nisko padamy.
Użycz nam łaski Wszechmocny Boże,
Bez Twej pomocy człek nic nie może.

U DRZWI TWOICH

U Drzwi Twoich stoję Panie,
Czekam na Twe zmiłowanie.
Który pod postacią chleba,
Prawdziwy Bóg jesteś z nieba.
W tej Hostyi jest Bóg żywy,
Choć zakryty, lecz prawdziwy.
Jak wielki cud Bóg uczynił,
Że chleb w Ciało Swe przemienił,
A nam pożywać zostawił,
Ażeby nas przez to zbawił
Święty, mocny, nieśmiertelny,
W majestacie Swym niezmierny!

Aniołowie się lękają,
Gdy na Jego twarz patrzają.
   Wszyscy niebiescy duchowie,
   Lękają się i Królowie.
Niebo, ziemia świat i morze,
Pojąć co jest Bóg nie może.
   Żaden z wojska niebieskiego
   Nie dostąpi nigdy tego.
Czego człowiek dostępuje,
Ciało i Krew gdy przyjmuje.
   Jam niegodzien Panie tego,
   Abyś wszedł do serca mego.
Rzeknij tylko słowo Twoje,
A tem zbawisz duszę moją.
   Kłaniam się Tobie samemu,
   Bądź miłościw mnie grzesznemu.
Niechaj żyje z Tobą Panem.
Aż na wieki wieków, Amen,

CIEBIE, BOŻE, WYSŁAWIAMY

Tobie, Panu wieczna chwała,
Ciebie, Ojca, niebios bramy,
Ciebie wielbi ziemia cała,
   Tobie wszyscy Aniołowie,
   Tobie Moce i niebiosy,
   Cheruby, Serafinowie,
   ślą wieczystej pieśni głosy,
Święty, Święty nad Świętymi,
Bóg Zastępów, Król łaskawy,
pełne niebo z kręgiem ziemi,
majestatu Twojej chwały.
   Apostołów Tobie rzesza,
   chór proroków pełen chwały,

Tobie hołdy nieść pośpiesza,
Męczenników orszak biały.
Ciebie, poprzez okrąg ziemi,
z głębi serca ile zdoła,
Głosy ludów zgodzonymi,
wielbi święta pieśń Kościoła.
Niezmierzonej Ojca chwały,
Syna Słowo wiekuiste,
Z Duchem wszechświat wielbi cały,
Królem chwały Tyś, o Chryste!
Tyś Rodzica, Syn z wiek wieka,
by świat zbawić swoim zgonem,
Przyoblókłszy się w człowieka,
nie wzgardziłes Panny łonem!
Tyś pokruszył śmierci wrota,
starł jej Oścień w męki dobie,
I rajskiego kraj żywota,
otworzyłeś wiernym sobie.
Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca Syn Jedyny,
Lecz gdy zagrami trąba sroga,
przyjdziesz sądzić ludzkie czyny!
Prosim, słudzy łask niegodni, wspomóż,
obmyj grzech, co plami,
gdyś odkupił nas od zbrodni,
drogiej swojej krwi strugami.
Ze świętymi w blaskach mocy,
wiecznej chwały zlej nam zdroje,
Zbaw, o Panie, lud sierocy,
błogosław dziedzictwo swoje!
Rządź je broń po wszystkie lata,
prowadź w niebios błogie bramy,
my w dzień każdy Władco świata,
imię Twoje wysławiamy!
Po wiek wieków nie ustanie,
pieśń co sławi Twoje czyny,

O, w dniu onym racz nas Panie,
od wszelakiej ustrzec winy!
   Zjaw swą litość w życiu całym,
   tym, co żebrzą Twej opieki,
   W Tobie, Panie, zaufałem,
   nie zawstydzę się na wieki!

WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

NIECHAJ BĘDZIE POCHWALONY,
Od nas wszystkich uwielbiony
Przenajświętszy Sakrament,
Ten niebieski testamen.
(3 razy)
O ZBAWCZA HOSTIO, godna czci,
Co lud do niebios wiedziesz bram,
Znój srogi nęka wiernych Ci,
Więc siłę pomoc zeslij nam
   JEDNEMU W TRÓJCY władcy ziem
   Niech będzie chwała w każdy czas,
   Niech On wieczystym życiem Swym,
   W Ojczyźnie rajskiej darzy nas. Amen
PRZED TAK WIELKIM SAKRAMENTEM
Upadajmy wszyscy wraz:
Niech przed Nowym Testamentem
Starych praw ustąpi czas,
Co dla smysłow niepojęte,
Niech dopełni wiara w nas.
   BOGU OJCU I SYNOWI
   Hołd po wszystkie nieśmy dni,
   Niech podaje wiek wiekowi
   Hymn tryumfy, dzięki, czci
   A równemu Im duchowi
   Niechaj wieczna chwała brzmi. Amen.

K. Dałes im chleb z nieba (Alleluja)
W. Wszelką rozkosz mający w sobie (Alleluja) Módlmy się:

Boże, Ty w Najświętszym Sakramencie zostawiłeś nam pamiątkę Swej męki, daj nam taką czcią otaczać święte tajemnicę Ciała i Krwi Twojej, abyśmy nieustannie doznawali owoców Twego odkupienia. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.
W. Amen.

Niech będzie Pochwalony Przenajświętszy Sakrament.

Prawdziwe Ciało i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa (3 razy)

SWIĘTY BOŻE

Święty Boże, Święty mocny, Święty Nieśmiertelny — zmiłuj się nad nami. 3 RAZY
Od powietrza głodu ognia i wojny — wybaw nas, Panie.

Od nagłej i niespodziewanej śmierci — zachowaj nas, Panie.

Abyś Kościół Twoj Święty rządzić i zachować raczył — prosimy Cię Panie.

Abyś Ojca Świętego i wszystkie stany duchowne w świętej jedności i pobożności zachować raczył — wysłuchaj nas, Panie.
Abyś nas samych w służbie Twej świętej — utwierdzić raczył — wysłuchaj nas, Panie.
Abyś urodzaje ziemskie dać i one w całości zachować raczył — wysłuchaj nas, Panie.
My grzeszni Ciebie Boga prosimy — wysłuchaj nas, Panie.

O, Jezu, Jezu, Jezu — zmiłuj się nad nami.
O Maryjo. Maryjo. Panno i Matko Boża — przyczyń się za nami.
Wszyscy święci i święte Boże — módlcie się za nami.

ВЫРАЖАЮ ШЧЫРУЮ ПАДЗЯКУ А. ЛОЙКА, В. СЕМУХА ЗА АКТЫЎНУЮ ДАПАМОГУ У ПЕРАКЛАДЗЕ І ПОДРЫХТОЎЦЫ ДА ДРУКУ ГЭТАГА СТУДИЙНАГА ТЭКСТУ.

NIHIL OBSTAT
Minscae, 15. VII. 1990
Sac. Ladislaus ZAWALNIUK
Censor ad hoc deputatus

IMPRIMATUR
Grodnae, 18. VII. 1990
N 75/90
† Thaddaeus KONDRUSIEWICZ
Administrator Apostolicus
Minscensis

СВЯТАЯ МЕССА

(первое издание)

Сдано в набор 12.06.90. Подписано в печать 28.07.90. Формат бумаги 70×90/32. Бумага типографская № 1. Литературная гарнитура. Высокая печать. 5 физ. печ. л.; 6,5 усл. печ. л.; 8,5 усл. кр.-отт.; 6,05 уч.-изд. л. Тираж 50 000 экз. Заказ № 548-4. Издательство «Латра», 226098 Рига-центр, 98 Р/К 594. Отпечатано в типографии «Рота», 226011 Рига, ул. Блауманя, 38/40.